

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΟΛΥΜΠΙΤΩΝ ΚΑΡΠΑΘΟΥ «Η ΔΗΜΗΤΡΑ»

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2016 • ΧΡΟΝΟΣ 52ος • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 362 • ISSN 1105-9583 • Κωδ. Ε.Λ.ΤΑ.: 033231
ΓΡΑΦΕΙΑ: Σπυρ. Τρικούπη 69Α ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 38 • ΤΗΛ. - FAX: 210 4180.050 - E-mail: fto@e-dimitra.gr

Χριστουγεννιάτικο πάρτι

Την Κυριακή 18 Δεκεμβρίου 2016 με πολύ κέφι και αγάπη το ΔΣ σε συνεργασία με τους γονείς των παιδιών μας διοργάνωσε ένα υπέροχο χριστουγεννιάτικο πάρτι!

Τα παιδιά που παρακολούθουν με πολλή χαρά και ενδιαφέρον τα μαθήματα χορού και τραγουδιού κάθε εβδομάδα, είδαν πολλές εκπλήξεις να τα περιμένουν. Οι μαμάδες τους είχαν ετοιμάσει χειροποίητα μεζεδάκια με πολλή φαντασία, καθώς και γλυκά και λουκουμάδες. Οι μπαμπάδες οργάνωσαν την προβολή μιας χριστουγεννιάτικης παιδικής ταινίας που προβλήθηκε με προτζέκτορα στην αίθουσά μας και τα παιδιά την απόλαυσαν με ποτ κορν όπως τους αρέσει! Στο τέλος κάθε παιδί πήρε ένα δωράκι από τον Άγιο Βασίλη που τα περίμενε με το ξωτικό του στη διπλανή αίθουσα! Κάθε παιδί φωτογραφήθηκε με τον Άγιο Βασίλη και δόθηκε σε κάθε ένα μία αναμνηστική φωτογραφία μαζί του.

Η συμμετοχή των γονέων στις ευχάριστες στιγμές που ζουν τα παιδιά ενώ μαθαίνουν την παράδοσή μας είναι απεριγραπτα σημαντική. Τα παιδιά βλέπουν τις συγκεντρώσεις τους ως χαρά και παιχνίδι και όχι ως υποχρέωση ή μάθημα. Αν καταφέρουμε να ενισχύσουμε αυτή την καλή διάθεση τότε πραγματικά θα έχουμε ελπίδες και για τη διατήρηση της παράδοσης αλλά κυρίως για τη δημιουργία ουσιαστικών δεσμών ανάμεσα στα παιδιά μας!

Δημοτικός Φωτισμός

Ο Δημοτικός Φωτισμός Ολύμπου είναι ελαττωματικός και στο δυστρόσιτο αυτό χωριό δεν μπορεί να κυκλοφορήσεις εύκολα. Απαράδεκτο το φαινόμενο αυτό και ανεπίτρεπτο για τον κ. Δημάρχο Καρπάθου, που ασφαλώς θα έχει λάβει γνώση της κατάστασης. Δεν καταλογίζω ευθύνες σε άλλους, την υψηλή ευθύνη την έχει η Δημοτική Αρχή, αφού υπάρχουν ηλεκτρολόγοι εναερίτες και εδάφους. Όταν ήλθεν ο ηλεκτρισμός το 1980, έβγαινα με ένα κοντάρι και άλλαζα εγώ ο ίδιος τις λάμπες, τώρα διαφέρουν βεβαίως οι λαμπτήρες, αλλά να φροντίζουν τις αλλαγές τους. Φτάνει που δεν γίνεται τίποτα έργο μικρό ή μεγάλο, από τον Ενιαίο Δήμο μας, παρά τα άρθρα του επιτετραμμένου εκπροσώπου του στην Όλυμπο.

Σακέλλης Γεώργιος
τ. Κοινοτάρχης Ολύμπου

Νέο Δ.Σ. Αδελφότητας ΒΡΥΚΟΥΣ

Στις 5 Φεβρουαρίου 2017 στο Πολιτιστικό μας Κέντρο, πραγματοποιήθηκε η Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας ΒΡΥΚΟΥΣ. Μετά τον απολογισμό του απερχόμενου Δ.Σ. και την ανάγνωση της έκθεσης από την Εξελεγκτική Επιτροπή, ακολούθησαν οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Δ.Σ, της επόμενης διετίας. Από την ψηφοφορία εκλέχτηκαν οι παρακάτω, που αποτελούν και την σύνθεση του νέου Δ.Σ. **Πρόεδρος:** Αναστασίδης Γ. Νικόλαος

Α' Αντιπρόεδρος: Παλαιός Α. Νικόλαος

Β' Αντιπρόεδρος: Αντιμεσίαρχης Β. Βαλάντης

Γενική Γραμματέας: Χαρτοφύλακα Κ. Ειρήνη

Ειδικός Γραμματέας: Διακογεωργίου Α. Εμμανουήλ

Ταμίας: Διαμαντής Ν. Κοσμάς

Κοσμήτορας: Καλλιόπη Α. Χηράκη

Υπεύθυνος Εκδηλώσεων: Νίκος Γ. Νικήτας

Υπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων και Ενημέρωσης: Γιάννης Β. Νικήτας

Τα κλαράκια και οι ρίζες

Συνήθως στην πρώτη σελίδα παρουσιάζουμε θέματα που μας προβληματίζουν ελπίζοντας ότι θα λυθούν, ή σχέδια για το μέλλον ελπίζοντας ότι θα πραγματοποιηθούν. Αυτή τη φορά όμως αποφασίσαμε να προβάλουμε ελπίδα χειροποιαστή!

Ο κύριος στόχος της αδελφότητάς μας είναι, όπως λέει και η ίδια η λέξη, η διατήρηση στενών σχέσεων, "αδελφικών" δεσμών ανάμεσα στα μέλη της, όπως ακριβώς συμβαίνει σε μία μεγάλη οικογένεια. Τα μέλη αυτής της οικογένειας έχουν κοινές ρίζες, βιώματα, συνήθειες και ήθη. Δεν χωράνε στις οικογένειες εγωισμοί και πρωσπικές φιλοδοξίες. Σε αυτές τις αρχές στηρίζηκε ο σύλλογός μας και προσέδευσε και διατηρήθηκε για δεκαετίες. Ένα αναπάντεχο παράδειγμα αυτών των αρετών μας δίνουν οι νέοι μας τα τελευταία χρόνια ξεκινώντας από τη νηπιακή ηλικία και φτάνοντας στους νέους γονείς. Ποιος το περίμενε ότι σε μία εποχή που οι ρυθμοί δεν αφήνουν σε κανένα ελεύθερο χρόνο, θα υπήρχαν τόσοι νέοι που με πείσμα συνεχίζουν να επιστρέφουν στις ρίζες τους;

Η πιο συγκινητική στιγμή της εβδομάδας είναι για εμάς το απόγευμα της Κυριακής. Τα παιδιά έρχονται και ξαναέρχονται στα μαθήματα ανελλιπώς. Από τριάντα ετών μέχρι έφηβοι τραγουδούν και χορεύουν με σεβασμό και πειθαρχία, παίζουν με όλη την αθωότητα της ηλικίας τους, χαίρονται την παρέα και την κοινή τους ταυτότητα. Τα παιδιά δεν έρχονται από υποχρέωση. Έρχονται με χαρά χωρίς να τα πιέζουν οι γονείς γιατί νιώθουν ότι ανήκουν σε αυτό το περιβάλλον, υπάρχει μεταξύ τους οικειότητα και ας μη γνωρίζονται πολύ καιρό. Δεν είναι βέβαια τυχαίο αυτό αλλά αποτέλεσμα μεγάλης προσπάθειας τόσο από τον δάσκαλό τους Γιώργο Ν. Αναστασίδη που έχει κερδίσει τις καρδιές τους με τη σεμνότητα και την ειλικρίνεια που τα αντιμετωπίζει, όσο και από τους γονείς τους. Οι νέοι αυτοί γονείς όχι μόνο συνοδεύουν τα παιδιά τους κάθε Κυριακή, αλλά συμμετέχουν σε όλες τις δραστηριότητες, διδάσκουν, μαγειρεύουν, κερνάνε, αστειέυνται, περνούν καλά και οι ίδιοι δίνονται στα παιδιά την αίσθηση ότι εδώ είναι χώρος δικός μας! Με μεγάλη χαρά υποδεχόμαστε και αρκετούς φίλους με τις οικογένειές τους από άλλα χωριά της Καρπάθου, οι οποίοι εκτιμούν την προσπάθεια μας και με καλή διάθεση ερχόμαστε πιο κοντά και γνωρίζομαστε καλύτερα.

Εκτός από τις δραστηριότητες του συλλόγου μας, μεγάλη αίσθηση προκάλεσε το καλοκαίρι που μας πέρασε το ενδιαφέρον πολλών νέων μας για τα παραδοσιακά όργανα. Τόσο στην Όλυμπο όσο και στο Διαφάνι, με κάθε ευκαιρία μαζεύοντας παρέες νέων και γλεντούσαν με τη μικρή εμπειρία τους αλλά με το πάθος και την ορμή της ηλικίας τους. Αγόρια και κορίτσια μαζί. Οι εποχές έχουν αλλάξει, όμως η ουσία και το τελετουργικό του γλεντούσαν με επίσημης αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Δ.Σ. και την ανάγνωση της έκθεσης από την Εξελεγκτική Επιτροπή, ακολούθησαν οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Δ.Σ, της επόμενης διετίας. Από την ψηφοφορία εκλέχτηκαν οι παρακάτω, που αποτελούν και την σύνθεση του νέου Δ.Σ. **Πρόεδρος:** Αναστασίδης Γ. Νικόλαος

όργανα, να διατηρούν την ταυτότητά τους. Υπάρχουν όμως κάποια στοιχεία τα οποία ο μόνος τρόπος να διασωθούν είναι μέσω της συνύπαρξης της προηγούμενης με τη σημερινή γενιά. Αυτό δεν αφορά μόνο τα έθιμα αλλά όλες τις κοινές μας δραστηριότητες. Παρατηρείται τα τελευταία χρόνια αισθητή αποχή των μεγαλύτερων από τις ομαδικές και συλλογικές δράσεις. Στην ηλικία που θα μπορούσαν να προσφέρουν με την εμπειρία τους περισσότερα από ποτέ, οι μεγαλύτεροι συμπατριώτες μας κρατούν μία απόσταση η οποία μόνο επιζήμια μπορεί να είναι. Όσο καλή διάθεση και αν έχουν οι νέοι, χρειάζονται καλοπροσάρετη καθοδήγηση από τους ανθρώπους που έχουν και παλαιότερα στηρίζουν τον σύλλογο, έχουν προσφέρει πολλά, και τώρα με περισσότερη πείρα και ελεύθερο χρόνο μπορούν να προσφέρουν και άλλα, πιο πολύτιμα.

Είναι λοιπόν σήμερα η αδελφότητά μας σαν ένα δέντρο με πολλά τρυφερά κλαράκια που θέλουν να μεγαλώσουν και να ανθίσουν παίρνοντας ζωή από αυτόν τον κορμό. Όσο όμορφο όμως κι αν είναι σήμερα το δέντρο, από την άποψη των ατροφήσουν και δεν του δίνουν ώθηση να ψηλώσει, θα έρθει αργά ή γρήγορα η ώρα που θα μαραθεί. Ας το σκεφτούμε όλοι και ας αγκαλιάσουμε τις προσπάθειες των νέων με αγάπη και καμάρι! Έτσι μόνο όλα αυτά που εμείς αγαπήσαμε θα αγαπηθούν πραγματικά από τα παιδιά και τα εγγόνια μας και μέσα στις μνήμες τους θα ζούμε και εμείς στο μέλλον. Έτσι η ελπίδα μας είναι χειροποιαστή.

Μαρία Κοντονικόλα - Τσαμπανάκη

Θύμησες

Ο Γυμνασιάρχης

Του Μιχαήλ Γ. Μηνατσά

Το 1985 υπηρετούσα στο Κεντρικό Λιμεναρχείο της Ρόδου. Μια Κυριακή, για κάποια εθνική γιορτή που είχε σχέση με την απελευθέρωση της Δωδεκανήσου, μεταβήκαμε όλες οι... Αρχές στη Σύμη με το αντιτορπιλικό ΒΕΛΟΣ. Μπαίνοντας στην εκκλησία που θα γινόταν διοξολογία με τη παρουσία και του Μητροπολίτη Σπυρίδωνα της Ρόδου, αντίκρισα να κάθεται σε δεξιό σταύρο τον αείμνηστο Νικόλαο Καστρουνή, Γυμνασιάρχη επί των ημερών μας, του Γυμνασίου Καρπάθου. Η έκπληξη και των δυο μας, δασκάλου και μαθητή, ήταν μεγάλη και με ώθηση χωρίς πολλή σκέψη να πάω κοντά του, δίπλα του. Οπότε κάποια στιγμή σκύβει και μου λέει σ' αυτό... πήγαινε σε παρακαλώ στη θέση σου και μετά θα τα πούμε...

Πράγματι αφού βγήκαμε από την εκκλησία και τέλειωσαν οι εορταστικές εκδηλώσεις με πήρε και καθίσαμε σ' ένα καφενεδάκι της προκυμαίας και 'κει όλος χαρά και δίψα για παλιές θύμησες άρχισε να με ρωτά για όλους που υπήρχαν μαθητές του και καθηγητές επί των χρόνων του. ...Τί γίνεται ο αγαπητός μου και ξεχωριστός από όλους Γιώργος Χαλκιάς; Κι από σας εκείνος ο Φιλιππάκης ο... ζωγράφος; Θυμάσαι τότε με μια ζωγραφιά που είχε κάνει μέσα σ' ένα βιβλίο του; Θυμήθηκα πράγματι ότι ήμεθα μαθητές της πρώτης Γυμνασίου, δηλαδή παιδιά δώδεκα χρονών τότε, μοναχά κι απροστάτευτα στο ξένο χωριό, αμαγείρευτα κι άπλυτα. Δεν ήταν λίγες οι φορές που ξυπνούσαμε αργοπορημένα και τρέχαμε να προλάβουμε το κουδούνι να μπούμε στην τάξη, έχοντας στη μια «πούγκα» της ρετσινένιας «πατατούκας» μας ένα βρεμένο κουσουμά και στην άλλη ένα σπασμένο ξερό κρεμμύδι... για πρωινό!

Μια Δευτέρα πρωί λοιπόν, όπως ήμεθα στη γραμμή όλες οι τάξεις και κάναμε προσευχή, με τον Γυμνασιάρχη Νικόλαο Καστρουνή στο κεφαλόσκαλο της κύριας εισόδου του Γυμνασίου, τους καθηγητές δεξιά και αριστερά του και τη χωρδία μπροστά υπό τη διεύθυνση του δικού μας καθηγητή Γιώργου Χαλκιά, αντιλήφθηκα ένα «κανακάρη» τ' Απεριού να περιμένει παραπέρα στην άκρη της αυλής. Φοβήθηκα γιατί πριν λίγες μέρες κάτι του είχαμε κάνει εγώ κι ο Μανώλης ο Φιλιππάκης και γ' αυτό μάλλον βρισκόταν εκεί για να μας καταγγείλει στον Γυμνασιάρχη. «Εκούσπισα» το Μανώλη που ήταν δίπλα μου και τον είδα να ταράσσεται πιο πολύ από μένα... Κράτησε, μου λέει... αυτό το βιβλίο. Και μου δίνει το βιβλίο του της Ιστορίας. Αφού τελείωσε η προσευχή και μπαίναμε στις αιθουσες, βλέπουμε τον «κανακάρη» μας να ακολουθεί και να μπαίνει στο γραφείο του Γυμνασιάρχη.

Τι ήταν όμως αυτό που μας έκανε να φοβούμεθα εκείνον τον άνθρωπο; Ήταν λίγες μέρες πριν τη Λαμπρή και δεν είχαμε ξύλα για να μαγειρέψουμε. Απόγευμα λοιπόν πήγαμε απέναντι από τ' Απέρι πάνω από το γήπεδο που ήταν ένα δασάκι μ' ένα περιτοιχισμένο χωράφι με ελιές, απεριποίητο, γεμάτο αστοιές και ασκιθούς. Ανάμεσά τους εντοπίσαμε τον κορμό ενός πεύκου, χρόνια πεσμένο εκεί, σάπιο από τον ήλιο και τις βροχές. Αρχίσαμε να ξηλώνουμε τα σάπια κομμάτια του πεύκου και ξαφνικά ακούμε φωνές δυνατές κι άγριες. Φοβισμένοι ανασκωνούμεθα κι αντικρίζομε έναν ανθρώπακα δύο μέτρα ψηλό, να τρέχει προς το μέρος μας σαν ταύρος μαινόμενος. Ήταν χοντρός αλλά ευέλικτος σαν λύκος και ...σπανός. Εκτός από τα μαύρα μαλλιά του δεν είχε άλλη τρίχα στη μούρη του. Τί κάνετε βρε γαρολυμπίτες στο χωράφι μου; Και μας αρχίζει στα χαστούκια. Κάνει ο Μανώλης να τρέξει να του ξεφύγει αλλά με μια δρασκελιά τον αρπάζει από τον σβέργκο και τον φέρνει πίσω. Βγάζει την πλατιά πέτσινη ζωστήρα του, μας δένει μαζί από τους καρπούς των χεριών και μας τραβά σα... «πρόβατα επί σφαγήν...» για να μας πάει, λέει, στην Αστυνομία. Κλαίμε, πέφτομε πάνω στις αστοιές, αλλά μας σηκώνει και μας τραβά χωρίς έλεος.

Ξαφνικά αφού πια είχαμε κατεβεί δίπλα στο γήπεδο, σταμάτησε και μας λέει... Σας λύνω βρε σεις γαϊδούρια αλλά αν ξαναπείτε στο χωράφι μου θα σας θάψω και τους δυο εκεί ζωντανούς... Τούτη τη πρωτόγνωρη περιπέτεια ο Μανώλης την ζωγράφισε αστρόμαυρη σε μια λευκή σελίδα του βιβλίου της Ιστορίας. Παρουσίαζε έναν αριγάνθρωπο μ' ένα βούρδουλα στο χέρι να μας έχει ριγμένους κάτω και να μας δέρνει. Γ' αυτό, λοιπόν, φοβούμενος μου το έδωσε το βιβλίο να το κρατήσω.

Δεν προλάβαμε να καθίσουμε στο θρανίο και προβάλλει στην πόρτα της τάξης ο συγχωρεμένος καθηγητής μας Σταμάτης Καπετανάκης και φανερά ικανοποιημένος μας λέει να τον ακολουθήσουμε στο γραφείο του Γυμνασιάρχη... (σημειώνω ότι ο Καπετανάκης φαινόταν ικανοποιημένος και χαρούμενος γιατί μια ασέληνη βραδιά μπήκαμε στην αυλή του και «ρημάξαμε» τη κληματαριά του. Μας πήρε χαμπάρι όμως μια «καλή» γειτόνισσά του και του το «σφύριξε»).

Μπαίνοντας στο γραφείο του Γυμνασιάρχη αντικρίσαμε τον... βασανιστή μας και όλους σχεδόν τους καθηγητές που δεν είχαν ακόμη πάει στις τάξεις τους. Γιατί Φιλιππάκη

και Μηνατσά πήγατε να κλέψετε τα ξύλα του κυρίου; Τί σας λέμε κάθε μέρα εδώ στο Σχολείο; Γιατί εκθέτετε και μας και το Γυμνάσιο στους ανθρώπους εδώ που σας φιλοξενούν; Μας πήρε το κλάμα και τους δυο αλλά βρήκα αμέσως το θάρρος και ανοίγοντας το βιβλίο έδειξα στον Γυμνασιάρχη τη ζωγραφιά του Μανώλη. Εδώ πρέπει να σημειώσω ότι ο Μανώλης ήταν από γεννησιμού του χαρισματικός ζωγράφος.

Γ' αυτό, άλλωστε μπήκε και στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, με κύριο κριτήριο το έξοχο αυτό ταλέντο του... Ζητήστε τώρα συγνώμη από τον κύριο και πηγαίνετε στην τάξη σας και μη το ξανακάνετε γιατί θα σας τιμωρήσω αυστηρά... Αφού φύγαμε για την τάξη, μάθαμε ότι επακολούθησαν αυστηρές παραπτηρήσεις του προς τον αγριάνθρωπο εκείνο για τη βίαιη συμπεριφορά του απέναντί μας. Απέναντι σε δύο μικρά σχολιαρόπαιδα για το τίποτα... δηλαδή για κάτι παλιόσυλα από τον σάπιο κορμό ενός κομμένου από χρόνια πεύκου.

Όμως η μέρα μας εκείνη δεν είχε καλή συνέχεια. Ο Γυμνασιάρχης, ξεφυλλίζοντας το βιβλίο του Μανώλη είδε στις δύο λευκές τελευταίες σελίδες του, μιαν άλλη ζωγραφιά του, πολύ σπουδαιότερη... οπότε μας κάλεσε ξανά στο γραφείο του. Στη ζωγραφιά αυτή, την πολύ καλλιτεχνικά δουλεμένη, ήταν μια κρεβατοκάμαρα στης οποίας το κρεβάτι καθόταν αντικριστά ένα νεαρό παλικάρι και μια όμορφη κοπέλα ολόγυμνη, με τα εσώρουχά τους αφημένα πιο πέρα. Και εγώ εν αγνοία του Μανώλη, κάποια στιγμή, είχα «χαλάσει» και συγκεκριμένα είχα υπερμεγεθύνει πολύ το ανδρικό «μόριο». Η παρέμβασή μου εκείνη, ήταν εξώφθαλμα φανερό ότι ήταν παλιοδουλειά άλλου και όχι του Μανώλη. Ο ίδιος δεν το είχε αντιληφθεί και γι' αυτό εξεπλάγη όταν του το έδειξε ο Γυμνασιάρχης. Κύριε Γυμνασιάρχη τη ζωγραφιά την έκανα εγώ... όχι όμως και αυτό το πράμα... δηλαδή το θεόρατο ανδρικό μόριο... Το βλέπω Φιλιππάκη και σε πιστεύω. Πέρι μου όμως ποιος το έκανε... Δεν πρόλαβε να μιλήσει ο Μανώλης και με το θάρρος της γνώμης που με διέκρινε, θέλω να πιστεύω από τότε και πάντοτε στην υπερσιακή μου ζωή και τελικά το πλήρωσα με την πρώωρη αποστρατεία μου, είπα στον Γυμνασιάρχη... Εγώ το έκανα κύριε Γυμνασιάρχη... Και γιατί το έκανες αυτό Μηνατσά και αλλοίωσες αυτή την ωραία εικόνα; Έσκυψε από ντροπή και είπα... Έτσι για να κάμω πλάκα του Μανώλη... Αμέσως μετά μας έδειξε την πόρτα λέγοντας. Εσύ Φιλιππάκη πήγαινε στην τάξη σου και στον Μηνατσά πάρε μια μέρα αποβολή για να μάθεις να σέβεσαι την τέχνη και τον κόπο του άλλου....

Σήμερα λοιπόν εδώ στην ιδιαίτερη πατρίδα - αραξοβόλη του Γυμνασιάρχη μας, τα λέγαμε αυτά μετά από τότε σα χρόνια χαμογελώντας κι αναπολώντας κι υστερά σοβαρέψαμε και βουβαθήκαμε. Ο Γέρο Γυμνασιάρχης άφησε τη ματιά του να αγναντεύει την ήρεμη θάλασσα και εγώ παραπτηρούσα τ' ασημόχρωμα μαλλιά του και το κατακόκινο, από την ένταση της θύμησης, γερασμένο του πρόσωπο. Έσκυψε γιατί δεν ήθελε να δω τα δακρυσμένα του μάτια, αλλά τον πρόδωσε το σιδερωμένο μαντηλάκι που έβγαλε από την τσέπη του για να τα σκουπίσει. Απλώσα το χέρι μου κι έπιασα σφιχτά το δικό του, μη μπορώντας και εγώ να συγκρατήσω τα μάτια μου, άβρεχτα με τη σκέψη ότι ίσως ήταν η τελευταία φορά που τον έβλεπα. Και ήταν πράγματι η τελευταία.

Αργότερα έτυχε να ξαναβρεθώ στη Σύμη. Και δεν παρέλειψα να πάω στο νεκροταφείο, να εντοπίσω το μήνιμα του και να αποθέσω λίγα λουλούδια. Πάνω στο σταυρό ήταν η φωτογραφία του με την αγέρωχη, λεβέντικη κορμοστασιά του να θυμίζει την παρουσία του κατά τη στιγμή της πρωινής προσευχής στο κεφαλόσκαλο της κεντρικής εισόδου του Γυμνασίου Καρπάθου, τα χρόνια εκείνα τ' αγύριστα και συνάμα τη προσωρινή της ζωής του ανθρώπου.

Χαμένα ίχνη

Ανιάντα Καρπάθου 2015 μ.Χ.

Νυχοπατώ και ισοδροπώ. Αναθαρρώ και πάω κι ένα παλιό, γλυκό σκοπό έχω στα χειλή μου χαμένα ίχνη και χαρές να βρω αποζητώ και αν αλιγώνει τη καρδιά μου.

Σβήσαν τα ίχνη χάθηκαν, τ' αποσκ

Εκκλησιαστικά θέματα

Θα είναι παράλειψη να μην εξάρω, να μην επαινέσω και να ευχαριστήσω τα μέλη της Εκκλησιαστικής Επιτροπής για την προσπάθεια, το ενδιαφέρον και τον κόπο που καταβάλλουν σε κάθε μας εκδήλωση και την άρτια οργάνωση των πανηγυρών μας. Είναι πάντα ακούραστοι και πρόθυμοι για όλα: Τα πανηγύρια μας είναι αρκετά δύσκολα προ πάντων εκείνο του Αγίου Ιωάννη γιατί η οργάνωσή τους εξαρτάται πάντα από τις καιρικές συνθήκες, αφού στο μέρος που βρίσκεται ελάχιστες είναι οι περιπτώσεις που μπορεί εύκολα να προσεγγίσει και να αράξει πλεούμενο εκεί.

Πάρα πολλές φορές, οι επίτροποι πηγαίνουν με τα πόδια, όταν δεν έχουν να μεταφέρουν πράγματα αναλώσιμα για το τραπέζι, για να καθαρίσουν τους χώρους, τα σερβίτσια και τον ίδιο το ναό. Πιο εύκολο είναι εκείνο του Αγίου Μηνά γιατί εκεί φθάνει μέσα στο προαύλιο του Ναού το αυτοκίνητο και ότι χρειαστεί είναι εύκολο να το προμηθευτούμε ανά πάσα στιγμή.

Τόσο εύκολο που πάρα πολλοί χωριανοί μας προτιμούν να κάνουν τα διάφορα μυστήρια εκεί, γάμους, βαπτίσεις και δεξιώσεις στους χώρους που προσφέρονται και μπορούν να εξυπηρετήσουν πάρα πολλούς προσκεκλημένους, άνετα και ακούραστα, αφού το συγκρότημα του Αγίου, είναι εξοπλισμένο με όλες τις απαραίτητες ανέσεις, για την καλή εξυπηρέτηση των προσκεκλημένων και των προσκυνητών όταν πρόκειται για την εορτή.

Η εορτή της Παναγίας μας είναι ακόμα πιο άνετη γιατί και το Κοινοτικό Μέγαρο είναι εξοπλισμένο με όλα τα χρεώδη. Η επιπροπή της εκκλησίας μας απαρτίζεται από τον κ. Κωνσταντίνο Παχούλη Γραμματέα, την Ειρήνη Κανάκη Αντιπρόεδρο, τον Γιάννη Πρεάρη Ταμία και τον Γιώργο Μ. Λεντάκη Μέλος. Ο Βασιλείος Π. Κανάκης, σε κάθε περίπτωση μας προσφέρει τις πολύτιμες υπηρεσίες του σ' όλα τα πανηγύρια.

Παράλληλα οφείλουμε να ευχαριστήσουμε και τους παρακάτω αγαπημένους συμπατριώτες μας **δωρητές στην εορτή της Παναγίας**.

Βασιλείος Γ. Νικολάτος 60 κιλά κρέας για το τραπέζι.

Σοφία Σ. Νικολάτου 12 ψωμιά.

Ευγενία Α. Φουρτίνα μια κατσίκα

Μιχαήλ Α. Δράκος ένα πρόβατο

Φούλα Γ. Χατζηπαπά ένα σακί αλεύρι

Καλλιόπη Κανάκη - Αντωνάκη ένα σακί αλεύρι

Άννα Μ. Λεντάκη τους λουκουμάδες της εορτής.

Ανεζούλα Ι. Λεντάκη διάφορα φρούτα

Μιχαήλ Ι. Χαψής το ρακί, που κέρασε στον ίδιος στον ασπασμό.

Μαρίνα Πρωτόπαπα-Ζωγραφίδη δωρεά τα καρπούζια.

Άννα Διακάκη-Ζωγραφίδη δωρεά δύο κιλά δρύλλα

Δωρητές στην εορτή του Αγίου Ιωάννη

Ευγενία Μ. Τσαμπανάκη μια κατσίκα

Ευμορφία Χηράκη-Κατινάρη μια κατσίκα

Γιώργος Διακάκης μια κατσίκα

Ελένη Β. Χηράκη τα ψωμιά της εορτής

Μαρία Μηνατσάτη - Λεντάκη ένα σακί ρύζι

Μαρίνα Πρωτόπαπα-Ζωγραφίδη ένα σακί πατάτες και καρπούζια

Πρεσβυτέρα Ειρήνη Διακογεωργίου ένα δοχείο λάδι

Αρχοντούλα Μ. Γεωργάκη 1 δοχείο λάδι

Ηλίας Γ. Μακρής δέκα κιβώτια νερό

Αρχοντούλα Οικονόμου - Χαλκιά δωρεάν ρεβίθια

Μάγειροι: Βασιλείος Π. Κανάκης και Ηλίας Ιλιορεΐσης

Ηλεκτρολογικά: Πανορμίτης Κανάκης και Μανώλης Παχούλης

Προετοιμαστές εορτής: Μαρία Α. Χαλκιά, Καλλιόπη Κ. Παχούλη και Σοφία Κ. Παχούλη.

Δωρητές στην εορτή Αγίου Μηνά

Ανδρέας Α. Διάκος δωρεά το τραπέζι της εορτής

Μαρίνα Χατζηνικόλα - Πρωτόπαπα 100 δολάρια

Μυροφόρα Β. Νικολάου 50 ευρώ

Πανορμίτης Κανάκης μια κατσίκα

Βασιλείος Χηράκης μια κατσίκα

Ελένη Χηράκη τα ψωμιά της εορτής

Φούλα Κ. Μηνατσάτη-Οικονόμου την Αρτοκλασία και λαχανικά

Αρχοντούλα Μ. Γιωργάκη ένα δοχείο λάδι - ένα πάκο πιάτα

Νίκος Γ. Χαψής 20 πλαστικά τραπέζια

Γιάννης Χηράκης μια κατσίκα

Μάνος και Ευδοξία Μικροπανδρεμένου 50 ευρώ

Εμμανουήλ Γρηγορίου Χατζηαντωνίου ένα δοχείο κρασί

Αντώνης Παπουτσάκης ένα δοχείο λάδι

Μάκης Ασήμιογλου ένα δοχείο κρασί

Νίκος Παπανικολάου ένα καφάσι φρούτα

Ηλίας Γ. Μακρής 10 κιβώτια νερό

Ηλίας Ζερβός τα τζάμια των παραθύρων του Αγίου.

Οι μάγειροι: Ανδρέας Διάκος, Ηλίας Χατζηαντωνίου, Νίκος Διακομανώλης, και Μανώλης Βαρδαούλης.

Ακόμα μια σημαντική δωρεά: ο Φιλιππίδης, εις μνήμην των γονέων του και των αδελφών του έκαμε τις μόστρες του Ανατολικού τοίχου του Οστεοφυλακίου στην Όλυμπο, γιατί οι υπάρχοντες είχαν γεμίσει.

Ευχαριστούμε όλους τους παραπάνω δωρητές και τους ευχόμαστε να 'ναι ο Θεός μαζί τους και η χάρη των Αγίων και της Παναγίας και να είναι πάντα βοήθειά τους σε όλη τους τη ζωή.

παπα-Γιάννης Διακογεωργίου

Περιλήψεις Πρακτικών

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΓΙΑΝΝΗ Ν. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ

Πρακτικό 646

Την Πέμπτη 27 του μηνός Οκτωβρίου 2016, πραγματοποιήθηκε τακτική συνεδρίαση των μελών του Δ.Σ. της Αδελφότητας στα γραφεία μας στην Καλλίπολη.

Παρόντα όλα τα μέλη του Δ.Σ. εκτός των κ. Μ. Τσαμπανάκη, και Α. Χειλά (Δικαιολογημένες).

Θέμα 1ο: Οφειλόμενα δήμου Κερατσινίου.

Θέμα 2ο: Μαθήματα χορού και τραγουδιού

Θέμα 3ο: Ανάπλαση μεγάρου Ολύμπου.

Θέμα 4ο: Αγορά λαμπτήρων για τοπική κοινότητα Ολύμπου.

Θέμα 5ο: Ενοικίαση κτιρίου της Αδελφότητας στη οδό Κασομούλη.

Θέμα 6ο: Δώρο καλάντων.

Πρακτικό 647

Την Τετάρτη 9 του μηνός Νοεμβρίου 2016, πραγματοποιήθηκε τακτική συνεδρίαση των μελών του Δ.Σ. της Αδελφότητας μας στα γραφεία μας στην Καλλίπολη.

Παρόντα όλα τα μέλη του Δ.Σ. εκτός των Ε. Τσαμπανάκη, Ν. Πολίτη και Α. Φασάκη (Δικαιολογημένοι).

Θέμα 1ο: Παιδική εορτή Χριστουγέννων.

Θέμα 2ο: Δώρο καλάντων.

Θέμα 3ο: Ενοικίαση κτιρίου της Αδελφότητας στη οδό Κασομούλη.

Θέμα 4ο: Συγχαρητήριο μήνυμα για Υπουργό και Υφυπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας.

Πρακτικό 648

Την Παρασκευή 16 του μηνός Δεκεμβρίου 2016, πραγματοποιήθηκε τακτική συνεδρίαση των μελών του Δ.Σ. της Αδελφότητας στα γραφεία μας στην Καλλίπολη.

Παρόντα όλα τα μέλη του Δ.Σ. εκτός των Ε. Τσαμπανάκη και Ν. Πολίτη (Δικαιολογημένοι).

Θέμα 1ο: Ενοικίαση κτιρίου της Αδελφότητας στη οδό Κασομούλη.

Θέμα 2ο: Δώρο καλάντων.

Θέμα 3ο: Ενέργειες για πλήρωση θέσης ιατρού στο ιατρείο Ολύμπου.

Θέμα 4ο: Κοπή πρωτοχρονιάτικης πίτας

Ευχαριστήριο από τον Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων Δημοτικού Σχολείου Διαφανίου

</

Δραστηριότητες της Αδελφότητάς μας

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΝΕΩΝ ΟΛΥΜΠΙΤΩΝ ΚΑΡΠΑΘΟΥ "Η ΔΗΜΗΤΡΑ"

Ο Όμιλος Νέων Ολυμπιτών Καρπάθου "Η ΔΗΜΗΤΡΑ", έδωσε και πάλι βροντερό παρόν με τις επιτυχημένες εκδηλώσεις που διοργάνωσε, αλλά και με αυτές στις οποίες συμμετείχε με την παρουσία του. Με γνώμονα πάντα την συσπείρωση της νεολαίας μας, την πίστη στη ήθη και έθιμα μας, την προβολή του χωριού μας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, αλλά και κατ'επέκταση του νησιού ολόκληρου, ο Όμιλος μας διοργάνωσε, αλλά και συμμετείχε σε εκδηλώσεις, ανταποκρινόμενος σε όλες τις προσκλήσεις που εδέχθη.

Την 28η Οκτωβρίου 2016 αντιπροσωπεία του Ομίλου Ολυμπιτών Καρπάθου "Η ΔΗΜΗΤΡΑ", έλαβε μέρος στην εορταστική παρέλαση που πραγματοποιήθηκε για την Ιστορική επέτειο, στον Πειραιά και συγκεκριμένα στο τμήμα της Ομοσπονδίας Δωδεκανησιακών Σωματείων Αθηνών - Πειραιώς από κοινού με τον Όμιλο Καρπαθίων Νέων, εκπροσωπώντας το νησί μας.

Στις 27 Νοεμβρίου 2016 ο Σύλλογος των Απανταχού Καρπαθίων διοργάνωσε με μεγάλη επιτυχία μαζί με τα Καρπαθιακά Σωματεία της Αττικής, υπό την αιγίδα της Ομοσπονδίας Δωδεκανησιακών Σωματείων Αθηνών-Πειραιώς και με την συνεργασία του Συλλόγου των Εν Ελλάδι Κασίων, την εκδήλωση εορτασμού της 72ης επετείου από την Επανάσταση και Απελευθέρωση της Καρπάθου. Στην εκδήλωση έλαβε μέρος και ο Όμιλος Ολυμπιτών Καρπάθου "Η Δημήτρα" από κοινού με τον Όμιλο Καρπαθίων Νέων. Οι νέοι μας απότισαν φόρο τιμής στους προγόνους μας, μαζί με όλους τους συμμετέχοντες Καρπαθίους, αφού συμμετείχαν στην διοξολογία που τελέστηκε στον Ι.Ν των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, στην παρέλαση που ακολούθησε ως το Ηρώο του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, όπου κατατέθηκαν στεφάνια από τους παρευρεθέντες επισήμους και στην κεντρική εκδήλωση στο ΣΙΝΕΑΚ, όπου χόρεψαν τους παραδοσιακούς μας χορούς. Συμμετείχαν οι μουσικοί: Γεωργίος Μιχαλής τσαμπιούνα, Δ. Παναγιώτου λύρα και Νίκος Νταής λαούτο και τραγούδι. Χόρεψαν τα μέλη μας: Διακομανώλη Μαριάννα, Δράκου Αρχοντούλα, Κανάκη Τζούλη - Ευγενία, Παπανικολάου Ειρήνη, Χειλά Μαίρη, Χαρτοφύλακα Ειρήνη και Νταής Γιάννης. Η Αδελφότητα μας προσέφερε στους προσκεκλημένους τους παραδοσιακούς μας λουκουμάδες. Ευχαριστούμε από καρδιάς όλα τα παιδιά μας για την συμμετοχή τους στο χορευτικό, τους μουσικούς μας, τον διοργανωτή Σύλλογο για την πρόσκληση και την καλή συνεργασία και όλους τους συμπατριώτες που βρέθηκαν εκεί και μας χειροκρότησαν.

Ο Όμιλος μας διοργάνωσε την Κυριακή της 4ης Δεκεμβρίου 2016, στο πολιτιστικό μας κέντρο στην Αμφιάλη μια πολύ επιτυχημένη μουσικοχορευτική εκδήλωση με Νησιώτικες-Κρητικές και φυσικά Ολυμπίτικες πενιές.

Πλήθος κόσμου παρευρέθη και περάσαμε ένα υπέροχο μεσημέρι Κυριακής με πολύ χορό και τραγούδι.

Την εκδήλωση άνοιξαν τα μικρά παιδιά της παροικίας μας, τα οποία συμμετέχουν στα μαθήματα που διοργανώνει ο Σύλλογος μας στο τραγούδι και είχαν την ευκαιρία να παρουσιάσουν το καλλιεργηθέν έργο τους. Με την καθοδήγηση του διδασκάλου τους και Αναστασιάδη Γεωργίου κατάφεραν να μας συγκινήσουν με τις παιδικές φωνούλες τους και τις γεμάτες νόημα μαντινάδες τους. Όπως ήταν φυσικό καταχειροκροτήθηκαν από όλους μας, δίνοντας μας την επιπίδα ότι η παράδοσή και η πίστη στη ήθη και έθιμα μας δεν θα εκλείψει όσο υπάρχουν νέοι που αγαπούν και γαλουχούνται μέσα στα σοκάκια αυτής.

Στην επιτυχία της εκδήλωσης βέβαια συνέβαλαν και οι μουσικοί μας με το αστείευτο κέφι και ταλέντο τους. Η ορχήστρα αποτελούμενη από τον κ. Μπικάκη Όθωνα με την κρητική λύρα του, οι συμπατριώτες μας και φίλοι του Ομίλου μας και της παροικίας ολόκληρης, κύριοι Αναστασιάδης Γεωργίος και Φασάκης Ανδρέας, οι οποίοι για ακόμα μια φορά αφιλοκερδώς προσέφεραν τις υπηρεσίες τους, έκαναν όλους μικρούς και μεγάλους να χορεύουν ακούραστα έως αργά το βράδυ. Ας σημειωθεί βέβαια πως σκυτάλη δόθηκε και στους νέους οργανοπαίχτες μας Τσαμπουνιέρη Γιάννη και Μιχαηλίδη Μηνά.

Είχαμε την ευκαιρία να γευτούμε πλούσιο και πλήρες γεύμα με παραδοσιακά εδέσματα, πλημμυρισμένα από μυρωδιές της γενέτειρας μας που τόσο μας λείπει, όπως μακαρούνες, οφτό, κατσικάι και πατάτες στον φούρνο κά. Το κρασί άφθονο και αστείευτο όπως και η διάθεσή μας.

Δεν θα μπορούσε όμως τίποτα από τα παραπάνω να είχε γίνει αν δεν είχαμε τη βοήθεια κάποιων ανθρώπων στους οποίους θα αναφερθώ ονομαστικά.

Ευχαριστούμε το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας για την καλή και αγαστή συνεργασία. Ιδιαίτερα ευχα-

του Πολιτιστικού Συλλόγου των Απανταχού Χωνιανών "Το Χώνος" κα Φλουρή Ζωή με την οποία συνεργαστήκαμε στην εκδήλωση της αναπαράστασης του καρπάθικου γάμου που πραγματοποιήθηκε τον Ιούλιο του 2016 στην Κρήτη. Ευχόμαστε να ακολουθήσουν και άλλες τέτοιες εκδηλώσεις στο μέλλον.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, ο Όμιλος Νέων, πλαισίωσε στην Αδελφότητα μας στα καθιερωμένα κάλαντα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς (24/12/16 και 31/12/16). Από κοινού με το Δ.Σ της "Δήμητρας", και υπό την καθοδήγηση αυτού, η νεολαία μας αφογκραζόμενη την ανάγκη της συμμετοχής της, εκπλήρωσε το θητικό καθήκον όλων απέναντι στα έθιμα μας, ψάλλοντας τα κάλαντα στους συγχωριανούς μας. Ευχαριστώ από καρδιάς τα νιάτα αυτού του τόπου για την αμέριστη συμπαράσταση που δείχνει. Εξίσου εκτίμησαν τα μέλη του Δ.Σ την συνεισφορά των Νέων μας, όπου προς τιμήν τους οργάνωσαν έξιδο μετά φαγητού και χορού, για να διασκεδάσουμε όλοι μαζί ως ένδειξη "ευχαριστώ". Ευχόμαστε και του χρόνου, να έχουμε όλοι υγεία για να ξαναπούμε τα κάλαντα στου καθενός το σπίτι και να σκορπίσουμε χαρά σε κάθε Ολυμπίτη. Με αλφαριθμητική σειρά οι νέοι οι οποίοι συμμετείχαν είναι:

Ασπράκη-Βλαχογιάννη Χριστίνα, Διακομανώλη Μαριάννα, Ζουλουφός Μανώλης, Ζουλουφού Σοφία, Καρανικόλα Θεοδοσία, Μιχαηλίδης Μηνάς, Νταής Μυρτώ, Νταής Γιάννης, Νταής Νίκος, Παπανικολάου Ειρήνη, Σακέλλης Μανώλης, Τσαμπουνιέρης Γιάννης, Χαρτοφύλακα Ειρήνη, Χαρτοφύλακα Μαρία, Χειλά Μαίρη, Χειλάς Απόστολος, Χειλάς Βασίλης.

Την Κυριακή 15 Ιανουαρίου 2017 ο Όμιλος μας έδωσε δυναμικό παρόν με τη συμμετοχή του, στην εκδήλωση της κοπής της αγιοβασιλόπιτας του Συλλόγου των Απανταχού Καρπαθίων. Μέλη του Ομίλου μας, από κοινού με τον Όμιλο Καρπαθίων Νέων χόρεψαν στην όμορφη αυτή εκδήλωση και καταχειροκροτήθηκαν από τους εκανοντάδες προσκεκλημένους.

Επίσης υπό την καθοδήγηση του διδασκάλου τους και Αναστασιάδη Γιώργου τα μικρά παιδιά εψαλλαν τα κάλαντα και παρουσίασαν το καλλιεργηθέν ταλέντο τους στο τραγούδι, με μαντινάδες που θέμα είχαν την Αδελφοποίηση του Οικοδεσπότη Συλλόγου με τον Σύλλογο των Εν Ελλάδι Κασίων.

Την εκδήλωση, η οποία έλαβε χώρα στα σαλόνια του Blue Star 1, άνοιξε η Φιλαρμονική του Δήμου Πειραιά με γνωστές μελωδίες.

Στην εκδήλωση χόρεψε αντίστοιχα και χορευτικό συγκρότημα των αδελφών Κασίων.

Τραγούδι, χορός, κέφι, ένας πλούσιος μπουφές και γιορτινή διάθεση συνθέτουν το σκηνικό της απόλυτης ικανοποίησης όλων μας.

Καλή χρονιά στα μέλη και φίλους των Συλλόγων μας.

Εν κατακλέιδι, κάνουμε όλοι μας ευχή, να είναι οι νεολαία μας πάντα ενωμένη και δραστήρια για να συνεχίσει με όλες της τις δυνάμεις να συμμετέχει ενεργά σε όλες τις πατριωτικές εκδηλώσεις.

Η Πρόεδρος του Ομίλου Νέων Ολυμπιτών, Χαρτοφύλακα Ειρήνη

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΓΕΥΜΑ

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στους καλαντάρηδες του συλλόγου μας! Παρά το κρύο, τις βροχές και τα χόνια άοκνα και φέτος τήρησαν το έθιμο όπως κάθε χρόνο και τα κάλαντα του χωριού μας έφτασαν και στο ποιο απομακρυσμένο σπίτι της παροικίας μας στην Αττική. Ακόμη ευχαριστούμε το Κοσμικό κέντρο Άρωμα Πόλης στο Κερατσίνι για την άψογη φιλοξενία και την υπέροχη διασκέδαση που μας προσέφερε. Με υγεία να το επαναλάβουμε και του χρόνου.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας "ΔΗΜΗΤΡΑΣ"

Δραστηριότητες της Αδελφότητάς μας

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

Τα κάλαντα γυρίστηκαν και φέτος από τον Σύλλογό μας την παραμονή των Χριστουγέννων και την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Επισκεψήθηκαμε τα σπίτια των συμπατριώτων μας στην Καλλίπολη, στην Αμφιάλη, στον Κορυδαλλό, στα Λιόσια, στα Νότια Προάστια και στα Βόρεια Προάστια. Όλοι μας υποδέχθηκαν με μεγάλη χαρά και τους ευχαριστούμε. Το δώρο που προσφέραμε εφέτος ήταν η επανέκδοση του πολύτιμου βιβλίου του αείμνηστου συμπατριώτη μας Λυκειάρχη Γεωργίου Α. Χαλκιά, "Μούσα Ολύμπου Καρπάθου".

Τα κάλαντα έψαλλαν οι νέοι μας με τα παραδοσιακά μας όργανα, κορίτσια της παροικίας μας με τις παραδοσιακές μας στολές και μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας και του Ομίλου των Νέων.

Οι συμμετέχοντες, σε αλφαριθμητική σειρά ήταν:

Αναστασιάδης Γιώργος,
Βασιλειάδης Γιάννης,
Βλαχογιάννη- Ασπράκη Χριστίνα,
Διακογεωργίου Γιώργος,
Διακομανώλη Μαριάννα,
Δράκος Μηνάς,
Ζουλουφός Μανώλης,
Ζουλουφού Σοφία,
Κανάκης Βασίλης,
Καρανικόλα Θεοδοσία Ε.,
Κελεπέσης Γιώργος,
Κοντονικόλας Νίκος Ε.,
Κωνσταντουδάκης Γιάννης,
Μαστρομιχάλη- Χειλά Αννα,
Μιχαηλίδης Ιωάννης,
Μιχαηλίδης Μηνάς Ι.,
Νταής Γιάννης,
Νταής Νίκος,
Σακέλλης Μάνος,

Από τα κάλαντα στην Καλλίπολη και στα νότια προάστια

Από τα κάλαντα στην Αμφιάλη

Από τα κάλαντα στα βόρεια προάστια.

Τσαμπανάκη Μαρία,
Τσαμπουνιέρης Γιάννης,
Φασάκης Ανδρέας Ν.,
Χαρτοφύλακα Ειρήνη,

Χαρτοφύλακα Μαρία,
Χειλάς Απόστολος,
Χειλάς Βασίλης και η
Χειλά Μαίρη.

ΓΙΟΡΤΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ

Στις 21 Ιανουαρίου 2017 πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση του Συλλόγου μας για την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας.

Η εκδήλωση έλαβε χώρα στην αίθουσα μας στην Αμφιάλη. Πάρ' όλο που αρκετές οικογένειες της παροικίας μας είναι πενθισμένες, η αίθουσα γέμισε για ακόμη μια φορά από πατριώτες που ήρθαν για να γιορτάσουμε όλοι μαζί τον ερχομό της νέας χρονιάς.

Την γιορτή ευλόγησε με την παρουσία του ο αιδεσμότατος Πάτερ Θεόδωρος και στη συνέχεια οι μικροί μας φίλοι τραγούδησαν τα πρωτοχρονιάτικα κάλαντα. Ακολούθησε βράβευση των εισακτέων στις ανώτατες και ανώτερες σχολές για το έτος 2015-2016, καθώς επίσης και για τα παιδιά που εισήχθησαν την περασμένη χρονιά, λόγω μη πραγματοποίησης της ανάλογης εκδήλωσης πέρυσι.

Τα τραπέζια γέμισαν από τα νόστιμα φαγητά και το πολύ ωραίο κρασί που φρόντισαν τα μέλη του Συλλόγου να προμηθευτούν και να κεράσουν. Ιδιαίτερα πρέπει να αναφερθεί η συμβολή και η προσφορά εργασίας για την οργάνωση και προετοιμασία τόσο των φαγητών, όσο και της περαίωσης των αγορών, της Μαρίας Κοντονικόλα-Τσαμπανάκη, της Άννας Μαστρομιχάλη-Χειλά, της Φούλας Ασπράκη, και της Ειρήνης Χαρτοφύλακα.

Την αίθουσα φρόντισαν να την στρώσουν κάτω από την επίβλεψη και τις συμβουλές του Κωστή Χαψή, οι : Γιώργος Διακογεωργίου, Μηνάς Ι. Μιχαηλίδης, Φούλα Ασπράκη, Ανδρέας Ν. Φασάκης

MGC photograph

MGC photograph

και η Μαρία Βασιλείου Φασάκη.

Την πίτα για την γιορτή μας προμηθεύτηκε ο Ιωάννης Μηνά Μιχαηλίδης από το φούρνο "Το Χωριάτικο" στην Αμφιάλη. Ο ίδιος φούρνος μας πρόσφερε δωρεάν το ψωμί της βραδιάς.

Το γλέντι δεν άργησε να ξεκινήσει, με τους γλεντηστές να ανταλλάσσουν μαντινάδες, τα όργανα να παίρνουν φωτιά και αργότερα ο χορός να απογειώνεται τη γιορτή και τη διάθεση των παρευρισκομένων.

Να ευχαριστήσουμε όλους για την παρουσία τους και να ευχηθούμε να έχει όλος ο κόσμος ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ με ΥΓΕΙΑ κι ΕΥΤΥΧΙΑ.

Ιωάννης Μ. Μιχαηλίδης

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Με την πρέπουσα λαμπρότητα και παρουσία πολλών συγχωριανών μας, όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος, η Αδελφότητα Ολυμπίτων Καρπάθου Ζωοδόχος Πηγή Διαφανίου γιόρτασε την καθιερωμένη εορτή με αρτοκλασία, εις τον ιερό ναό του Αγίου Δημητρίου Jamaicas.

Από νωρίς το πρωί την Κυριακή του Θωμά το Διοικητικό

Συμβούλιο και πολλοί από τους συμπατριώτες μας άρχισαν να προσέρχονται εις την εκκλησία του Αγίου Δημητρίου, για να συνεορτάσουμε όλοι μαζί τη διπλή εορτή της Ζωοδόχου Πηγής, αλλά και την επέτειο της Αδελφότητας.

Τα πένθη που εσκίασαν την παροικία μας εφέτος δεν μας επέτρεψαν να ενημερώσουμε τους συγχωριανούς μας στη Βαλτιμόρη που πολλοί ήθελαν να παρευρεθούν. Ομολογώ πως η απουσία τους ήταν αισθητή όμως αισθάνομαι την ανάγκη να ζητήσω συγνώμη και εύχομαι πως σύντομα θα δοθούν ευκαιρίες και από τις δύο παροικίες να συνευρεθούμε, όπως τις αξέχαστες παλιές καλές εποχές.

Ευχαριστούμε τη Φούλα Αντωνίου Πρωτόπαπα που κάθε χρόνο προσφέρει τους άρτους και ευχόμεθα η χάρις της Παναγίας να βοηθάει όλη της την οικογένεια.

Μετά τη θεία Λειτουργία το Διοικητικό Συμβούλιο παρέθεσε γεύμα σε όλους τους παρευρεθέντες εις το γνωστό Ελληνικό εστιατόριο MYΘΟΣ όπου και είχαμε την ευκαιρία να ανταλλάξουμε ευχές.

Τους λουκουμάδες για τη καθιερωμένο κέρασμα στη χάρη της Παναγίας έφτιαξε η Αρχοντούλα Αθβερόπουλου, το γένος

Γεωργίου Σκευοφύλακα, την ευχαριστούμε. Επίσης η Γεωργία Ηλία Φιλιππίδη προσέφερε το ύζω για το κέρασμα. Τις ευχαριστούμε πολύ και η χάρις της Παναγίας βοήθειά τους.

Πριν τελειώσει η εκδήλωση ως ελάχιστη ένδειξη ευγνωμοσύνης στα πρόσωπα των συγχωριανών μας Καλλιόπης Γεωργίου Σκευοφύλακα και Ηλία Γεωργίου Φιλιππίδη Αδελφότης απένειμε αναμνηστικές πλακέτες για την αγάπη και την αμέριστη και συνεχή προσφορά τους στην παροικία μας, αλλά και σε πολλούς συνανθρώπους μας. Τους ευχαριστούμε και να είναι πάντα καλά.

Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του παρά την περιπέτεια της υγείας του ο Μηνάς Πρεάρης. Του ευχόμαστε να είναι πάντα καλά και γερός.

Επίσης την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους οι συμπατριώτες μας Μανώλης Παυλάκης με τη σύζυγό του Φρόσω, ο Κώστας και η Ειρήνη Κούρος, το γένος Καλλιόπης Εμμανουήλ Κοντονικόλα, οι αδελφοί Γιώργος και Νίκος Ηλία Φιλιππίδης. Τους ευχαριστούμε και βοήθειά τους η Παναγία. Χριστός Ανέστη και Χρόνια πολλά σε όλους.

**Ηλίας Καλυκάς
Νέα Υόρκη**

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΗ Α. ΔΙΑΚΟΓΕΩΡΓΙΟΥ

Μια απρόβλεπτη συνάντηση πριν από 27 χρόνια

Γράφει ο Γιώργος Η. Ζωγραφίδης

«Στις 25 Φεβρουαρίου του 1995, στη Ρόδο, είχα συναντήσει τον αείμνηστο φίλο μου Κομνηνό Χατζηπαπά και του παρέδωσα πέντε χειρόγραφες σελίδες στις οποίες περιέγραφα την επίσκεψή μου στο Μύρτος της Κρήτης, προκειμένου να τις δημοσιεύσει στην εφημερίδα "ΟΛΥΜΠΟΣ" της Αδελφότητας Ολυμπιτών Ρόδου, που ήταν μέλος της Συντακτικής Επιτροπής. Ως γνωστό ο αείμνηστος Κοσμάς πέθανε την επομένη ημέρα, ενώ χόρευε... και η επιστολή δεν δημοσιεύτηκε ποτέ. Ζήτησα το χειρόγραφο από την θυγατέρα του Κούλα, αλλά μη μπορώντας εκείνη να φάξει την τσάντα του πατέρα της ... το χειρόγραφο ήλθε στα χέρια μου το 2016. Δικαιολογώ την αργοπορία της αγαπητής μου Κούλας, αλλά παράλληλα δεν θα ήθελα να παραμείνουν στο σκοτάδι όσα μου είχε πει ο Νικολής του Αντωνή Διακογιώργη, όταν τον συνάντησα στο Μύρτος τον Ιούλιο του 1994, πολύ δε περισσότερο που ο αγαπητός εξάδελφος N.A. Διακογιώργης δεν είναι πια στη ζωή. Το κείμενο εκείνο που ήταν αυτό που αμέσως ακολούθει, ας αποτελέσει ένα αφιέρωμα στη μνήμη του».

Το τελευταίο δεκαήμερο του Ιουλίου του 1994 βρέθηκα στην Κρήτη με την οικογένεια μου, για λίγη έκοπραση.

Αφού επισκεφτήκαμε αρκετά αξιοθέατα του νησιού, μια μέρα τράβηξα με το αυτοκίνητο μου προς άγνωστη κατεύθυνση με στόχο κάποιο μικρό παραλιακό χωριό, μακριά από τις πολύβουες τουριστικές παραλίες.

Έτσι στις 28 Ιουλίου ανακαλύψαμε το Μύρτος, ένα μικρό γραφικό χωριούδικο του Νομού Λασιθίου της επαρχίας Ιεράπετρας, με την απέραντη και πεντακάθαρη παραλία του.

Μετά το μπάνιο μας στη θάλασσα καθίσαμε για φαγητό σε ένα ωραίο εστιατόριο πάνω στο κύμα και εκεί σε σχετική ερώτηση του εστιάτορα, σίπαμε ότι είμαστε από την Όλυμπο της Καρπάθου. Εκείνος με χα-

ρακτηριστικό Κρητικό μειδίαμα μας λέει, αφήνοντάς μας με ανοικτό το στόμα:

- Και εδώ που βρίσκεσθε, Όλυμπος είναι...

- Συγνώμη του λέμε εμείς, Μύρτος δεν λέγεται το χωριό σας;

- Ναι, συνεχίζει εκείνος, αλλά ένα μέρος της καρδιάς του, χτυπά και Ολυμπίτικα, Καρπάθικα, πώς να σας το πω, για να το καταλάβετε;

Και συνέχισε ο κρητικός να μιλά, ενώ εμείς τον βλέπαμε και τον ακούαμε εντελώς απορημένοι.

- Εδώ βρίσκεται ο Γιώργης ο Διαμαντής, ο Μηνάς Καρανικόλας και τα παιδιά του, ο Νικολής Διακογιώργης, ο Γιάννης Σοφίλλας, ο ..., τους γνωρίζετε; Τα υπόλοιπα λόγια του κρητικού ήταν ένας ύμνος για την Όλυμπο και ένας έπαινος για τους συγχωριανούς του και πατριώτες μας Ολυμπίτες, που κατοικούσαν εκεί. Ύστερα από λίγο κτυπήσαμε τα κουδούνια των σπιτιών των παραπάνω συγχωριανών μας, αλλά λόγω της απουσίας των συναντήσαμε μόνο το Νικολή τον Διακογιώργη. Δεν θα ξεχάσω ποτέ την ανταγωνία του προσώπου του σαν πρόβαλε στη βεράντα και μας είδε, αφού προηγουμένως άκουσε που του φώναξα με ολυμπίτικη προφορά.

- Ε, Νικολή τ' Αντωνή τ' Άκο Όργκη, ωγιά σε;

Το τι ακολούθησε είναι δύσκολο να το περιγράψει η φτωχή μου πέννα. Μας αγκάλιασε, δακρυσμένος και κατασυγκινημένος και χωρίς ακόμη να συστηθούμε είπε με φραγισμένη φωνή:

- Τούτη την ώρα είναι σα ν' αγκαλιάζω ολόκληρη την Όλυμπο.

Τι συγκίνηση θεέ μου! Τι κρύβει ο νους και η καρδιά του ξενιτεμένου! Όταν γαλήνεψε ο Νικολής και συστηθήκαμε, η γυναίκα του η Ελένη, δεν είχε πώς να μας περιποιηθεί με ευγένεια και καλοσύνη ενώ εκείνος μας μιλούσε για την Όλυμπο των παιδι-

κών του χρόνων και τα δάκρυα του κυλούσαν ασταμάτητα σαν στάλες βροχής.

- Με κλειστά μάτια Ζωγραφίδη να με πάρεις στο Περάπτη, ξέρω να πάω σ' όποια γωνιά του χωριού φανταστείς. Αχ, εκείνος ο λαμπερός βράχος είναι ο δικός μας ήλιος και μας καθοδηγεί κ' εδώ και στο κάθε ξένο τόπο που διάλεξε ο καθένας μας για να ριζώσει. Όσα μάθαμε από τους γονείς και τους σπουδαίους δασκάλους μας, ήταν μαζί με τα χέρια μας τα εφόδια που φέραμε μαζί μας στο ξένο τόπο και μας διευκόλυναν να ζήσουμε θικά και να δημιουργήσουμε ένα καλλίτερο αύριο για μας και τα παιδιά μας.

Στη συνέχεια ζήτησε να μάθει νέα του χωριού μας, της Ροδίτικης παροικίας, και ήθελε αρκετές διευκρινίσεις από τη στήλη των κοινωνικών της εφημερίδας "ΟΛΥΜΠΟΣ", που έπιασε στα χέρια του... Βλέποντας όμως την ώρα που περνούσε, ζήτησα από το Νικολή να φέρει στη μνήμη του την αναχώρησή του από την Όλυμπο και εκείνος αφού σκούπισε με το μαντήλι του τα κατακόκκινα μάτια του, πήρε βαθιά ανάσα, κούνησε αργά το κεφάλι του και συλλογισμένος άρχισε την αφήγηση: - Ήτανε 4 Μαΐου του 1947 όταν ξεκινήσαμε από την Όλυμπο με τα πόδια για το Διαφάνι. Από εκεί μπαρκάραμε στο καίκι του Ωργκή του Κωστή- Πρωτόπαπα την "Ολγα" και βάλαμε πλώρη για τη Σητεία της Κρήτης. Τη κομπανία μας αποτελούσαν: ο Γιώργης Φασάκης, ο Αννής Φιλιππάκης, ο Κωνσταντής Σοφίλλας, ο Αστήρης Αντιμισιάρης, ο Νικολής Κρητικός, ο Γιώργης Κανάκης, ο Κοσμάς του Ασήλη της Σοφίλλας, ο Ωργκής Γιωργάκης, ο Κωστής Ε. Λιορεΐσης, ο Νικολής του Φιλιππή- Νικολάου, ο γιος του Φίλιππας Νικολάου, ο Μιχάλης ο Μιχαηλίδης και ίσως ένα δυο ακόμη, που ετούτη την ώρα δεν τους φέρνει ο νους μου.

Από την Όλυμπο κατεβήκαμε με τα λυροτσάμπουνα με τη συνοδεία συγγενών και στενών μας φίλων. Θυμούμαι και σαν επο-

σώσαμε στο καφενείο της θείας της Ερνίας του Νικόλα, ο Νικολής του Φιλιππή είπε μαντινάδα:

"Μορφιά την έχει το (δ)εντρό του φίλου του Νικόλα, με δάκρυα θένα ποτιστούν οι πέτρες και το χώμα". Η αναχώρηση εκείνη, το λύσιμο του κάβου της "Ολγας" από τη γονική γη είναι βαθειά σταμπωμένα στο νου μου όσο κανένα άλλο γεγονός της πέρασε πάντα μέχρι τώρα ζωής μου. Δε ξέχανω ποτέ τις βόρειες που κάμινε το καϊκι σιμά στον άμμο του Διαφανού και τις ανεμαλλαρέες* μάνες, αδελφές και τις γυναίκες, που τραβούσαν τα μαλλιά τω' και χτυπούσαν το στήθος τους λες και επρόκειτο για κτηδεία, ή Μ. Παρασκευή. Μα και σαν εγύρισε το καϊκι στις Φύσες εθωρούμε τις φωτιές που είχαν ανάψει φίλοι μας και τον κόσμο που πικεφάλισε στην Α Τριά και όλοι εμείς κλαίγαμε σαν τα μωρά παι(δ)ία, καθένας για το δικό του καημό..

Αχ! Σ' όλην εκείνη την παρέα εγώ ήμουνα ο μικρότερος. Αναλογισθείτε το μέγεθος της πίκρας μου.

Κάποτε φτάσαμε στη Σητεία και από εκεί στο Αλσί. Στο μέρος εκείνο δουλέψαμε σε νταμάρι γύψου με επιστάτη τον Μεσοχωρίτη Νίκο Σαρρή, ένα πολύ καλό άνθρωπο. Εγώ ως μικρότερος κουβαλούσα στους υπόλοιπους νερό. Νερόν ακούεις κ' εσύ! σκέτο δηλητήριο... Τέλος πάντων δουλέψαμε αρκετό καιρόν εκεί κ' ύστερα οι πιο πολλοί εμπλάσαμε*. Άλλοι γύρισαν πίσω, άλλοι πήγανε στο Ηράκλειο, άλλοι μείναμε στο Μύρτος. Με όλους σχεδόν που σου προανέφερα ξανανταμώσαμε στα έργα του Λάδωνα και αργότερα στον Πειραιά.

Αυτό είναι μέρος της πορείας μου, μα όσα χρόνια και να περάσουν η Όλυμπος είναι μέσα μου. Είναι η αναπνοή και οι χτύποι της καρδιά μου. Ο Θεός να με αξιώσει να την επισκεφτώ με τη γυναίκα και τα παιδιά μου, τον Αντώνη και τον Παύλο και να προσκυνήσω το χώμα που σκεπάζει τους γονείς και τους προγόνους μου.

Ένας φίλος της Ολύμπου που δεν είναι Ολυμπίτης όμως αισθάνεται σαν Ολυμπίτης

Είναι πάρα πολλές οι αποδείξεις για τον αγαπητό μας Ανδρέα Διάκο. Είναι ένας άνθρωπος από το όμορφο χωριό της Βολάδας. Είναι ένας καλός παράγοντας του χωριού που ενδιαφέρεται σοβαρά για την πρόοδό του, για όλα τα έργα μέσα στην κοινότητά του, για τα εκκλησιαστικά θέματα και τα ήθη και έθιμα του τόπου του.

Είναι ένα παιδί μιας πολυμελούς οικογένειας που έμεινε στην ορφανό από πατέρα και ανέλαβε την κηδεμονία της φαμιλίας του και την τακτοποίηση των αδελφών του, αφού αυτός ήταν ο πρώτος. Από πολύ μικρός μετανάστευσε στην Αμερική και εκεί αναμίχθηκε μέσα σε επιχειρήσεις και πέτυχε. Παντρεύτηκε τη δεύτερη κόρη του Βασίλη Διακογεωργίου, τη Μαρίτσα, τη γραμματέα της Βολάδας. Πέτυχε και στο γάμο του, αφού απέκτησε τρία παλικάρια. Το ένα το έχασε, αλλά οι δύο είναι πετυχημένοι επιχειρηματίες, ο Βασίλης στην Αμερική και ο Αθανάσιος στην Κάρπαθο.

Ο Ανδρέας λοιπόν, πριν από δεκαπέντε χρόνια φόρτωσε το αγροτικό του αμάξι τσιμέντο, μάζεψε και καμιά δεκαπενταριά παλικάρια από τη Βολάδα και τους έφερε στον Άγιο Μηνά στο Φίλιος και έριξε ένα τμήμα της αυλής του Αγίου. Δεν είχαμε ενημερωθεί έγκαιρα και εμείς δεν πήγαμε να του προσφέρουμε ούτε ένα ποτήρι νερού.

ΙΑΤΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Νικόλαος Κ. Παυλίδης Παιδίατρος τ. Διευθυντής Νομ/κής Μονάδας Υγείας

Ο πρώτος χρόνος είναι μια επικίνδυνη ηλικία.

Οι γονείς δεν μπορούν να προφυλάξουν τα παιδιά απ' όλα τα ατυχήματα. Αν είναι τόσο προσεχτικοί ή αγχώδεις ώστε να θελήσουν να το προσπαθήσουν κάτι τέτοιο, το μόνο που θα καταφέρουν είναι να κάνουν το παιδί τους **δειλό κι εξαρτημένο**.

Προφύλαξη από αυτοκινητιστικά ατυχήματα.

Παλιότερα οι αρρώστιες ήταν η κύρια αιτία θανάτου στα μωρά και τα παιδιά. Τώρα οι περισσότερες αρρώστιες έχουν εξαφανιστεί με τους κατάλληλους εμβολιασμούς και οι υπόλοιπες μπορούν εύκολα να διαγνωστούν και να θεραπευτούν.

Τώρα πια, οι μισοί θάνατοι παιδιών προέρχονται από ατυχήματα. Η μεγαλύτερη αιτία των θανάτων αυτών είναι το αυτοκίνητο. Είναι πολύ δύσκολο να πείσουμε τους γονείς για τη σοβαρότητα αυτών των ατυχημάτων και συνήθως την συνειδητοποιούν μετά από ένα τραγικό γεγονός που θα συμβεί, είτε στους ίδιους είτε στο στενό περιβάλλον τους.

Οι ζώνες ασφαλείας για τους μεγάλους είναι τελείως ακατάλληλες για μικρά παιδιά. Κάθε μωρό θα πρέπει να τοποθετηθεί σε ένα κατάλληλο κάθισμα και κάθε παιδί που ζυγίζει από 10 ως 20 κιλά θα πρέπει να βρίσκεται στο κατάλληλο κάθισμα ασφαλείας άσχετα με το πό-

σο σύντομο μπορεί να είναι το ταξίδι που θέλετε να κάνετε με το αυτοκίνητο. (**Τα περισσότερα τρακαρίσματα συμβαίνουν λίγα χιλιόμετρα μακριά από το σπίτι**). Όταν τα παιδιά φθάσουν σε βάρος 20 με 25 κιλά τότε θα πρέπει να αρχίσουν να χρησιμοποιούν τις ζώνες ασφαλείας των ενηλίκων.

Μερικοί γονείς δικαιολογούμενοι γιατί δεν χρησιμοποιούν καθίσματα ή ζώνες ασφαλείας, ισχυρίζονται ότι τα παιδιά δεν τις ανέχονται. Αυτή η δικαιολογία δεν έχει καμιά βάση. Όλα τα παιδιά στο τέλος θα κάνουν ότι ζητήσουν οι γονείς τους.

Οι γονείς θα πρέπει να χρησιμοποιούν ειδικό κάθισμα για το μωρό τους από την πρώτη φορά που θα το βγάλουν βόλτα με το αυτοκίνητο και να συνεχίσουν να το χρησιμοποιούν κάθε φορά που το βγάζουν έξω.

Από τότε που το παιδί σας θα αρχίσει να περπατάει στο πεζοδρόμιο μάθετε ότι θα κατεβαίνει απ' αυτό μόνο αν το κρατάτε από το χέρι. Αργά ή γρήγορα, η φυσική τάση του ανθρώπου για ανεξαρτησία θα το κάνει να θέλει να αντιδράσει, αλλά μην το αφήσετε ώσπου να γίνει 5 χρονών και να έχετε διαπιστώσει ότι έχει την κοινή λογική να κοιτάει κι από τις δύο πλευρές του δρόμου και να σκέπτεται προτού περάσει τον δρόμο.

Φωτιές και εγκαύματα.

Μετά από τα αυτοκίνητα, οι φωτιές και τα εγκαύματα είναι τα πιο κοινά ατυχήματα και αιτίες τυχαίου θανάτου παιδιών.

*Μην τα αφήνετε μόνα τους στο σπίτι ούτε και για λίγα λεπτά. Πάρτε τα μαζί σας αν πρέπει να βγείτε έξω. Βάζετε τα σπίτια σε ένα πραγματικά απλησίαστο μέρος για παιδιά.

*Τα ρούχα των παιδιών στις μέρες μας φτιάχνονται από υλικό που επιβραδύνει τη μετάδοση της φωτιάς σύμφωνα με τον νόμο. Άλλα τα χημικά απορρυπαντικά που χρησιμοποιούμε μπορεί να αλλοιώσουν αυτή την ιδιότητα.

*Να έχετε έναν χημικό πυροσβεστήρα στην κουζίνα.

*Αποκτήστε τη συνήθεια να στρέφετε τα χερούλια από τις κατσαρόλες και τα τηγάνια έτσι ώστε να μην προεξέχουν.

*Μην χρησιμοποιείτε τραπεζομάντιλο που ένα μικρό παιδί θα μπορεί να τραβήξει από το τραπέζι.

* Οι ανοιχτές θερμάστρες, οι φουρνοί πατώματος με όχι καλή μόνωση, οι κατσαρόλες που ανοίγουν εύκολα είναι επικίνδυνα αντικείμενα.

* Οι κουρτίνες και οι πετσέτες που όταν φυσάει ακουμπάνε σε κάποια θερμάστρα μπορεί

να πάρουν φωτιά.

* Μην αφήνετε φθαρμένα καλώδια. Μονώστε καλά τις συνδέσεις ανάμεσα στα καλώδια και στις προεκτάσεις.

* Χρησιμοποιήστε καλύμματα για όλες τις αχρησιμοποίητες πριζές.

Ο πνιγμός.

Αυτή είναι η τρίτη αιτία τυχαίου θανάτου σε μικρά παιδιά, η δεύτερη σε κάπως μεγαλύτερα. Ποτέ δεν μας φαίνεται πιθανό ώσπου να συμβεί. Η καλύτερη συμβουλή που μπορώ να δώσω είναι να φοράτε στο παιδί σωσίβιο στην παραλία, σε μια λίμνη, κοντά σε μια πιόνια ή στα βρίσκεται μέσα σε βάρκα, μέχρι να αποκτήσει την ικανότητα να μπορεί να κολυμπήσει άνετα 500 μέτρα περίπου.

Θα διαφωνήσει και θα προσπαθήσει να το αποφύγει, αλλά γρήγορα θα υποχωρήσει αν δει ότι εσείς είστε σίγουροι ότι αυτό είναι το σωστό κι ότι δεν πρόκειται να κάνει εξαιρέσεις με την ανοχή εξαιρέσεων σε άλλα παιδιά. Σήμερα υπάρχουν σωσίβια που είναι άνετα κι όχι ογκώδη. Τα παιδιά μπορεί να πνιγούν και σε λεκάνες ή μπανιέρες. Μην τ' αφήνετε ούτε για ένα λεπτό χωρίς προσοχή.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ:

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΧΟΛΕΙΟΥ - ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Δρ. του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας του Παντείου Πανεπιστημίου Αθηνών - Σχολική Σύμβουλος 2ης Εκπαιδευτικής Περιφέρειας Σάμου

Η συνεργασία των γονέων με το σχολείο του παιδιού τους θεωρείται βασικός παράγοντας για τη βελτίωση όχι μόνον της σχολικής επίδοσης του παιδιού αλλά και των σχέσεων με το σχολείο και τους δασκάλους, της κοινωνικής του συμπεριφοράς και γενικότερα της κοινωνικο-συναίσθηματικής του ανάπτυξης. Επίσης έχει συνδεθεί με την αύξηση της αποτελεσματικότητας και την αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης καθώς και με τη βελτίωση της γονικής συμπεριφοράς στο σπίτι. Όμως η συνεργασία μεταξύ σχολείου και οικογένειας είναι μια σύνθετη διαδικασία στην οποία εμπλέκονται τόσο παράγοντες που αφορούν στους γονέων (πχ. μορφωτικό επίπεδο των γονέων, οικογενειακό και κοινωνικό πλάισιο, προσωπικές σχολικές εμπειρίες, προσδοκίες από το σχολείο και τους εκπαιδευτικούς κ.λπ.) όσο και παράγοντες που αφορούν τους εκπαιδευτικούς (πχ. πολιτική του σχολείου και στάσεις των δασκάλων απέναντι στη γονεϊκή εμπλοκή, γνώσεις και αντιλήψεις για στρατηγικές γονεϊκής εμπλοκής κλπ.). Η σύγκλιση απόφεων και πρακτικών μεταξύ των δύο πλευρών δεν είναι αυτονόητη αφού συχνά υπάρχουν εμπόδια ή και συγκρούσεις, με αποτέλεσμα τον περιορισμό της ενεργού συμμετοχής των γονέων στη σχολική ζωή των παιδιών τους, τόσο ως προς το βαθμό όσο και την ποιότητα της συνεργασίας.

Ο κάθε ανθρωπος μεγαλώνοντας σε μία οικογένεια πάντοτε κουβαλάει ως κληρονομιά του αρχές, ιδέες και αντιλήψεις για τη ζωή επηρεασμένος από το περιβάλλον που μεγάλωσε. Στη συνέχεια με τη βοήθεια του σχολείου κάποια πράγματα στον τρόπο σκέψης του αλλάζουν αλλά το πόσο εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την αρμονική ή μη συνεργασία της οικογένειας του σχολείο του. Είναι, επομένως, αυτονόητο ότι η μεταξύ τους συνεργασία πρέπει όχι μόνο να ενθαρρύνεται αλλά και να καλλιεργείται συστηματικά και μεθοδικά με βάση την αρχή της αμοιβαίστητης και της αλληλεγγύης προκειμένου το υπό ανάπτυξη άτομο, ο μαθητής, να έχει το μέγιστο δυνατό όφελος. Στην ελληνική εκπαιδευτική πραγματικότητα γίνεται όλο και πιο σαφές ότι οι γονείς πρέπει-έχουν δικαίωμα και υποχρέωση- να συμμετέχουν ενεργά στα σχολικά δρώμενα και οι εκπαιδευτικοί να συνεργάζονται στενά μαζί τους, όμως η εκπαιδευτική εμπειρία καταγράφει μια επιφυλακτική και καχύποπτη στάση εκ μέρους και των δύο πλευρών. Η αναγγώριση και παραδοχή του καθοριστικού ρόλου που διαδραματίζει η σχέ-

ση αυτή στην πρόοδο και εξέλιξη του μαθητή ίσως να μην έχει τύχει ακόμη καθολικής υποδοχής από την εκπαιδευτική κοινότητα, ωστόσο όλο και περισσότερο η συζήτηση γύρω από το θέμα αυτό εμπλουτίζεται και διευρύνεται. Αναμφισβήτητα, πολλά βήματα έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια προς την κατεύθυνση της καλλιέργειας μιας περισσότερο ανοιχτής σχέσης ανάμεσα στο σχολείο και την οικογένεια και μιας πιο ειλικρινούς επικοινωνίας ανάμεσα στα δύο μέρη που αποτελούν τους βασικούς πυλώνες της εκπαίδευσης. Στην πραγματικότητα η σχέση ανάμεσα στο σχολείο και την οικογένεια περιορίζεται σε τυπικά θέματα, αφού από τη μια οι γονείς αγνοούν στοιχεία από τη δυναμική του σχολείου παρέχοντας συνήθως υποστήριξη στη μελέτη των παιδιών τους στο σπίτι και επικοινωνώντας στην οικογένεια με την ανάπτυξη της εκπαίδευσης της μαθητών, και από την άλλη ο γνωστοκεντρικός χαρακτήρας του εκπαιδευτικού μιας συστήματος υπερτονίζει τη σχέση μαθητή-γνώσης καθιστώντας τον εκπαιδευτικό απλώς ενδιάμ

Καλωσορίσατε στο Αιγαίο!

Κρήτη

Ηράκλειο* • Χανιά*

**Βορειοανατολικό
Αιγαίο**

Ψαρά • Δινούσσες
Χίο • Μυτιλήνη

seasmiles
LOYALTY SCHEME

Ταξιδεύω και κερδίζω!

Blue Star Ferries

κανείς δεν μας ταξιδεύει καλύτερα

* Τα δρομολόγια Ηρακλείου και Χανίων πραγματοποιούνται σε συνεργασία με την ANEK LINES.

Πληροφορίες / Κρατήσεις Blue Star Ferries: 210 8919800 ή στον τοξιδιωτικό σας πράκτορα

bluestarferries.com

Ανταπόκριση από την Όλυμπο και το Διαφάνι

Όταν πριν από αρκετά χρόνια ήρθαν στην εξουσία οι λεγόμενες "δημοκρατικές κυβερνήσεις", ένα από τα πολλά που επαγγέλτοντα, ήταν και η λεγόμενη αποκέντρωση. Αποκέντρωση όχι μόνο των διάφορων κρατικών Υπηρεσιών, αλλά και τη δημοσιογραφία καταλήγων συνθηκών ζωής, ώστε να μπορέσει να μείνει στην υπαίθριος πληθυσμός στις εστίες του, αλλά και να επιστρέψουν και άλλοι από τα αστικά κέντρα στην ύπαιθρο. Το σχέδιο βέβαια ακουγόταν ωραίο, έμεινε όμως μια επιθυμία των πολιτικών, αφού δεν πάρθηκε σχεδόν κανένα ουσιαστικό μέτρο προς αυτή την κατεύθυνση. Έτσι η ύπαιθρος ερήμωσε, τα νησιά άδειασαν μαζί και τα δικά μας χωριά. Οι κάτοικοι που ζουν πια μόνιμα εδώ στην Όλυμπο και το Διαφάνι, δεν ξεπερνούν τους 200. Οι περισσότεροι είναι ηλικιωμένοι, είμαστε χωρίς γιατρό, το πλησιέστερο φαρμακείο απέχει 52 χιλιόμετρα. Όμως αντιστέκομαστε και αγωνίζομαστε και μένουμε ακόμη όρθιοι. Το Δημοτικό σχολείο, το Γυμνάσιο και το Λύκειο λειτουργούν ακόμη άφογα, χάρη στις φιλότιμες προσπάθειες των καθηγητών και των δασκάλων. Υπάρχει τακτική θαλάσσια συγκοινωνία με τον έξο κόσμο και λεωφορεία για την πρωτεύουσα. Αυτό που μας λείπει είναι ένας γιατρός ή τουλάχιστον μια νοσοκόμα για έκτακτες ανάγκες και για νοιούσουμε μια κάποια ασφάλεια. Περισσότερο όμως πρέπει να πιστεύουμε και να θελήσουμε να μην αφήσουμε να ερημώσουν τα χωριά μας. Που σημαίνει να κρατήσουμε τα σχολεία ανοιχτά, να περνάει το καράβι από το Διαφάνι και σεις χωριανοί μας που μένετε έξω να επισκέπτεστε συχνότερα τα χωριά μας. Μ' αυτόν τον τρόπο, εμείς οι μόνιμοι κάτοικοι δεν θα αισθανόμαστε την απομόνωση τόσο έντονα και εσείς θα ανανέωντε τη σχέση σας με την πατρίδα.

Φέτος μας επισκέφθησαν ξανά στις αρχές Νοεμβρίου τα μέλη του λαογραφικού Ινστιτούτου του Πανεπιστημίου της Αθήνας, το οποίο ασχολείται με την παράδοση της Καρπάθου. Πρόεδρος του Ινστιτούτου είναι ο πατριώτης μας Καθηγητής Λαογραφίας κ. Μηνάς Αλεξιάδης. Μαζί του ήδην και άλλοι Καθηγητές από άλλα Πανεπιστήμια της χώρας και 20 φοιτές της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Αθήνας του Λαογραφικού Τμήματος. Επισκέφθησαν την Όλυμπο, ξεναγήθηκαν από τον παπα-Γιάννη στην Εκκλησία της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και στη συνέχεια στο σπίτι του παπα-Γιάννη η καθηγήτρια της ενδυματολογίας ανέλυσε στους φοιτητές για δύο ώρες την ολυμπιτική γυναικεία ενδυμασία. Στο Διαφάνι στην αίθουσα της Εκκλησίας έγιναν δύο παραδόσεις - μαθήματα στους φοιτητές από τους Καθηγητές κ. Καψωμένο Γεώργιο και τον κ. Ανδριωμένο, ο οποίος, όπως είπε, έχει ολυμπιτικές ρίζες. Ο κ. Καψωμένος ανέλυσε τη μαντινάδα σαν μέσο και στοιχείο επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων. Ο κ. Ανδριωμένος ανέπτυξε και ανέλυσε ιστορικά και κοινωνικά το περίφημο ριζίτικο επαναστατικό τραγούδι "Πήστε θα κάνει ξαστεριά". Και οι δύο παραδόσεις - μαθήματα κράτησαν περισσότερο από 4 ώρες. Και ήταν πράγματι απίλαυνη να ακούει κανείς και τους δύο Καθηγητές με σκείνονταν τον γλαφύρο τρόπο να μιλούν και να αναλύουν το θέμα τους τόσο κατανοητά και εμπεριστατωμένα. Και στην Όλυμπο και στο Διαφάνι προσφέρθηκαν εγχώρια φαγητά και αργό το βράδυ οι επισκέπτες μας ανεχθήσαν για την πρωτεύουσα, επιλέγουμε ευχαριστημένοι από τις εμπειρίες τους και από την προσφερθείσα φίλοξενία.

Και εμείς οφειλούμε να ευχαριστήσουμε άλλη μια φορά όλες και όλους που συντέλεσαν στην επιτυ-

χία της ημερίδας. Ειδικά η ενορία Διαφανίου θέλει να ευχαριστήσει θερμά τον χωριανό μας δάσκαλο και Πρόεδρο του Πολιτιστικού Συλλόγου Διαφανίου κ. Γιάννη Γ. Τσέρκη, ο οποίος πλήρωσε το δεύτερο των φιλοξενουμένων μας. Δάσκαλες είσαι καλά. Υπάρχει η ιδέα και θα καταβληθεί η προσπάθεια να γίνεται μια διανυκτέρευση των καθηγητών και των φοιτητών στην Όλυμπο και στο Διαφάνι, όπότε θα μπορούν να βιώνουν τη μουσική παράδοση της Καρπάθου - Ολύμπου, πάρνοντας μέρος στο πανηγύρι του Αγίου Μηνά στο Φύλιος ή σ' αυτό του Πανορμίτη στον Κυμαρά.

Με τη συμμετοχή πολλών προσκυνητών από την Όλυμπο και το Διαφάνι γιορτάσαμε και φέτος την εορτή του πολιούχου Διαφανίου Αγίου Νικολάου. Μετά τη Θεία Λειτουργία παρετέθη στην αίθουσα της Εκκλησίας νηστίσιμο γεύμα στους προσκυνητές. Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος την εορτή του Αγίου Τίμητος και το Δημοτικό Σχολείο, το Γυμνάσιο και το Λύκειο μαζί με τους δασκάλους και τους καθηγητές και τους οποίους ευχαριστούμε πάρα πολύ. Φέτος αισθανθήκαμε ιδιαίτερη τιμή και χαρά που ήταν ανάμεσά μας και ο χωριανός μας αρχιτέκτονας Νίκος Μ. Αναστασίδης, μαζί με τη σύζυγό του Βασιλική, ντυμένη στην Ολυμπίτικα. Ο Νικολής αφού επισκέφθηκε πολλές ξένες χώρες και γνώρισε ξένους λαούς και ξένες παραδόσεις, ήταν συγκινημένος που βρέθηκε ξανά στο Διαφάνι, την πατρίδα του και μάλιστα στο πανηγύρι του Αγίου Νικολάου. Το πανηγύρι την πήγε χρόνια πίσω στην εφηβική του ηλικία με πολλές όμορφες αναμνήσεις και εμπειρίες. Τον ευχαριστούμε ιδιαίτερα και αυτόν και την συμπαθέστατη σύζυγό του για την παρουσία τους και για τη δωρεά τους στον Άγιο Νικόλαο. Νίκο και Βασιλική, 'να στε καλά και βοήθεια σας ο Άγιος.

Η πρωτοφανής ξηρασία του περασμένου χρόνου ήταν η αιτία που δεν υπήρχε συγκομιδή ελιών την περίοδο που πέρασε. Το ελαιοτριβεί δεν άνοιξε καθόλου, αφού δεν υπήρχε ελαιόκαρπος. Όλα τα δέντρα, περισσότερο βέβαια οι ελιές, υποφέρουν ακόμη από την ξηρασία. Περισσότερο όμως υποφέρουν από τις επελάσεις των ανεπιτήρητων ζώων, κυρίως κατοικιών, που αληθινά σας λέων έχουν καταντήσει η μάστιγα ήλης της περιοχής από την Αγνώγια μέχρι τη Σαρία.

Καλά, αυτό το πράμα που λέγεται κράτος και μας κενθαρίζει για παραγωγή και ανάπτυξη, λέει, του πρωτογενούς τομέα, δεν ακούει τις κραυγές απελπισίας και τις διαμαρτυρίες των γεωργών και των δενδροκαλλιεργητών;

Πότε επιτέλους θα εφαρμόσει τους νόμους του και πότε θα προστατεύσει τους κόπους και τις περιουσίες των πολιτών του; Πρέπει να φτάσουμε στα άκρα για να ξυπνήσει η Πολιτεία και να κάμει το καθήκον της; Δεν το καταλαβαίνετε εσείς του κράτους, ότι με την αδράνεια και τον ωχαδελφισμό που δείχνετε, γίνεστε αφορμή να υπάρχει αυτή η ένταση μεταξύ των γεωργών και των δήθεν ποιμένων και η οποία ένταση δεν μπορεί να ξέρει που πορεύεται;

Η βελτίωση του δρόμου Ολύμπου - Διαφανίου συνείχεται. Το ποιητεύονται προστατευτικά κάγκελα, γίνονται κουνέττες, διορθώνονται στροφές και αποκαθίστανται όλες οι ζημιές και οι κατολισθήσεις που είχαν γίνει πριν από χρόνια, κυρίως με την μεγάλη πλημμύρα. Την εργασία την εκτελεί ο χωριανός μας Βασίλης Α. Χαρτοφύλακας, ο οποίος, αν και δεν είμαι ειδικός, πιστεύω ότι κάνει δουλειά. Θα ήθελα όμως να προτείνω, όπως το προτείνει και ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας κ. Γιάννης Μακρυμανώλης, η ίδια

εργασία δηλαδή η τοποθέτηση προστατευτικών κάγκελων και οι άλλες απαραίτητες εργασίες να γίνονται στο δρόμο που οδηγεί από τον Άγιο Ευαγγέλιο μέχρι το Σχολείο. Ο δρόμος αυτός, όταν περάσει κανείς από τη Γιαστιλέα, είναι ένας δρόμος "έλα Παναγία μου", πολύ επικινδυνός. Σπην κάτω - Κάρπαθο βλέπει κανείς όλους σχεδόν τους δρόμους όχι μόνο τους κεντρικούς, αλλά και εκείνους που οδηγούν στα διάφορα μετόχια να είναι ασφαλοτσωρημένοι και ολοκληρωμένοι και εδώ σε μας κεντρικός δρόμος που πάει στο Σχολείο, σε συνοικία του χωριού και στη μεγαλύτερη ξενοδοχειακή μονάδα της Ολύμπου, να είναι απαράδεκτα παραμελημένος και συνάμα επικινδυνός. Απαράδεκτες καταστάσεις:

Γιορτάσαμε με όση επισημότητα μπορέσαμε να δώσουμε και εμείς την εορτή της ενωματώσεως της Δωδεκανήσου με τη μητέρα Ελλάδα. Τελέσθηκε Δοξολογία στην Όλυμπο με το Γυμνάσιο και το Λύκειο και στο Διαφάνι με το Δημοτικό και το Νηπιαγωγείο. Στο Διαφάνι μετά τη Δοξολογία και την κατάθεση στεφανών, τα παιδιά του Δημοτικού και του Νηπιαγωγείου απήγγειλαν πατριωτικά ποιήματα και στο τέλος παρήλασαν μαζί με τις δασκάλες τους στην παραλία - προκυμαία μπροστά από τα καφενεία, κάτω από τον χρόνο πατριωτικών εμβατηρίων. Οι παρευρισκόμενοι κάτοικοι, γονείς και άλλοι καταχειροκρότησαν και τους μαθητές και τις δασκάλες, αλλά και τους υπαλλήλους του λιμενικού σταθμού, οι οποίοι εν πλήρῃ στολή, έδωσαν έναν εξχωριστό τόνο επισημότητας στην εορτή. Έτσι αγωνίζομαστε και αντιστέκομαστε να μείνειν στο πόδι της πατρίδας μας ζωντανός, όπως γράφει στην αρχή.

Στις αρχές Μαρτίου πραγματοποιήθηκε τη Τακτική Γενική Συνέλευση του Μελισσοκομικού Συνεταιρισμού Ολύμπου στην αίθουσα της Εκκλησίας στο Διαφάνι. Σκοπός της Γενικής Συνέλευσης, η εκλογή καινούργιου Διοικητικού Συμβουλίου. Μετά την προκαταρκτική καθιερωμένη διαδικασία, δηλαδή απολογία Προέδρου, την ανάγνωση του πορίσματος της Εξελεγκτικής Επιτροπής και την απαλλαγή του Διοικητικού Συμβουλίου, διεξήχθησαν οι εκλογές και εξελέγησαν στο

Για να μαθαίνουν οι νέοι μας

ΜΝΗΜΕΣ ΟΛΥΜΠΟΥ ΚΑΡΠΑΘΟΥ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ ΤΗΣ

Από τον Ομότιμο Καθηγητή του Πανεπιστημίου
Αιγαίου Κωστή Μηνά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

9. λοθριάς, ο. Στο Λ.Ι.Κ. βλ. τις λέξεις λοθριάς και λούθρακας. Γραμματικώς η λέξη είναι αφηρημένο ουσιαστικό και σημαίνει "όλεθρος", πραγματολογικά όμως ο λοθριάς είναι τουμπούρι γκρίζο που συχνά προκαλεί το θάνατο στα αιγοπρόβατα. Ο κύκλος της ζωής του είναι τριετής: τον α' χρόνο απουσιάζει, τον β' παρουσιάζεται, τον γ' πιάνεται από κάποιο σημείο των ζώων, τους προκαλεί ζάλη και, συχνά, τον θάνατο.

Όταν ήμουν παιδί και δεν πήγαινα στο σχολείο, ακολουθούσα τους γονείς μου στις γεωργικές τους ασχολίες. Θυμούμαι έντονα, ότι, καθώς πηγαίναμε από τα Παλάτια στο Άργος, έβλεπα εκτεθειμένα στους τοίχους των μαντρών (= των ποιμνιοστάσων) του Έντη τα ψόφια αιγοπρόβατα και αναλογιζόμουν και εγώ τη ζημία των βοσκών.

Ένας Ολυμπίτης -γιατρός νομίζω- ιχυριζόταν στο καφενείο ότι δεν τον φοβόταν τον λοθριά, γιατί ο λοθριάς "πιάνει" μόνο τα ποιμενικά ζώα. Ο ισχυρισμός του αποτελούσε πρόκληση για τους φίλους του τους βοσκούς. Τα κατάφεραν λοιπόν και του κόλλησαν τον λοθριά, εκείνος προχώρησε στα εσώρουχα του και εγκαταστάθηκε κάπου, στα σκέλη ή τη μασχάλη του. Οι δράστες έβλεπαν τον φίλο τους να υποφέρει χωρίς ούτε κι αυτός να ξέρει την αιτία της αρρώστιας του. Τον λυπήθηκαν, έφαξαν, βρήκαν πάνω του τον λοθριά, τον σκότωσαν και γλίτωσαν τον άνθρωπο.

10. λουία, τα. Είναι οι λοβοί (= καρποί) των οστριών, των ξετρίχων, των γλυκουένων, των αρακουένων. Τον Απρίλη ήταν ακόμη χλωρά και τους είχαμε αδυναμία. Στους χορούς της Αποκριάς έφερναν λουία και στο Πλατύ και στα χοροστάσια. Οι αγροφύλακες απαγόρευαν βέβαια το λαθραίο κόψιμο των λουίων και εγκαλούσαν τους δράστες, που κυρίως ήταν οι κόρες του χωριού, οι οποίες την περίοδο εκείνη -τη Σαρακοστή- έβοσκαν τα βόδια τους. Άλλα στον χορό οι άντρες δεν επαινούσαν τραγουδιστά μόνο τις κοπέλες. Το χοροστάσι ήταν και ένα είδος δικαστηρίου, όπου καταγγέλλονταν τραγουδιστά οι αγρονομικές παραβάσεις, οι κλοπές και άλλες ανήθικες πράξεις. Ο αγροφύλακας Γιάννης του Ηλία (= ο Αννής του Λεντή) ήταν αυστηρός, αλλά κατά το χρονικό εκείνο διάστημα τον μεταβέβανε από την περιοχή της Αυλώνας, όπου ήταν και τα λουία, στην περιοχή της "Ασίας". Ο Μιχάλης Ο Γιαννουρής είπε τότε τη μαντινάδα του: Σήμεροπ πάλι οι κοπελλιές θα πάσι στα λουία, // γιατί εμεταθέσασι τον Γιάννη του Ηλία.

11. η μαερεία, οι ψωμοουλές, οι ψωμομακαρούνες, τα λίγκια.

Τίποτε δεν πετούσαν οι Ολυμπίτες, ούτε βέβαια και το ψωμί, όσο πρωτινό (= μπαγιάτικο) κι αν ήταν. Πίστευαν όλωστε ότι ήταν αμαρτία να πετά κανείς το ψωμί, το σώμα του Χριστού. Μάζευαν λοιπόν τα κομμάτια από τα πρωτινά ψωμιά και, συνήθως την Παρασκευή, τα έβραζαν στο τσουκάλι και τα έτρωγαν με το ζουμί τους, μάλλον το έπιναν σαν σούπα ή σαν μέλανα ζωμόν, όταν έρχονταν το βράδυ κατάκοποι, βρεγμένοι από τη βροχή και ξεπαγιασμένοι. Αυτό το φαγητό ήταν η μαερεία.

Οι "ψωμοουλές" (= μπουκιές του ψωμιού) ήταν τα βρασμένα κομμάτια του πρωτινού ψωμιού, που τα ανέσυρναν με τη "σειροκουτάλα", τα τσίκνωναν, τα πασπάλιζαν με αρμυροτύρι και τα "κίνωναν" (= τα άδειαζαν) σε μια βαθιά λεκάνη από την οποία, όπως πάντα, έτρωγαν όλοι μαζί.

Όταν η νοικοκυρά έβλεπε ότι οι μακαρούνες ήταν λίγες ή σκόπιμα τις άφηνε λίγες για να εκμεταλλευτεί και τα κομμάτια του πρωτινού ψωμιού, τις ανακάτωνε με τις ψωμοουλές, τις άρταινε και τις "εκίνωνε" στη λεκάνη.

Όταν η γυναίκα δεν είχε καιρό να "μακαρουνίσει" (= να πλάσει μακαρούνες), έπλαθε στο σινί 2-3 κορδόνια ζύμης, τα έκοβε με το μαχαίρι σε κομμάτια των 3-4 εκατοστών και, κατά τα άλλα, ακολουθούσε τη διαδικασία των μακαρουνών.

12. μαερίντω. Κάποτε στο "μάλαμα" (= τα αλωνισμένα στάχυα) του κριθαριού και, σπανιότερα, του σιταριού και των οστρίων βρισκόταν ψύφιο "αρπετό" (= ερπετό, δηλαδή σαύρα), που είχε μπλεχτεί στο "μάλαμα", δεν μπορούσε να ξεμπλέξει και σκοτωνόταν από τα πόδια των βοιδών. Έλεγαν τότε ότι "εμαερίσε" (= εμαγάρισε) ο καρπός, που, για να ξεμαερίσει, θα έπρεπε να ρίξεις αγιασμό στον "ρείο", στην αποθήκη των δημητριακών. Λέγεται ότι η απέχθεια που αισθάνονταν για το αρπετό -έλεγαν π.χ. "σε σιχαίνομαι σατ' αρπετό- προέκυψε από τότε που το "καταραμένο" βρέθηκε ψύφιο στο δισκοπότηρο.

13. μπακουνία, η. Είναι η μήκων η ροιάς, η υπνοφόρος, η παπαρούνα.

Λέγεται ότι κάποιος δεν είχε τι άλλο να δώσει στις αγελάδες του να φάνε και τους έδωσε μπακουνίες. Τους ήρθε τότε ζαλάδα και δεν ήξεραν πού πήγαιναν, στριφογύριζαν σαν υπνωτισμένες / ναρκωμένες.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Μια ιδιωματική φράση και το νοηματικό της περιεχόμενο

Από τη Σοφία Κανάκη - Πρωτόπαπα, Δρ. Φιλ.

"Ε παιί μας η αποκάμωση του κόσμου είναι".

Η φράση αυτή λεγόταν από γυναίκες του τόπου μας στις συζητήσεις τους ώστερα από ένα πανηγύρι ή μια διασκέδαση γλεντού ή χορού, εάν η όλη παράσταση δεν τις άφηνε ευχαριστημένες. Την εμπειρία αυτή την έχω από την περίοδο της δεκαετίας του '60 τότε που είχε αρχίσει η μετανάστευση εσωτερικού και εξωτερικού. Η φράση αυτή είχε το νόημα ότι τα έθιμα μας κατά κάποιον τρόπο είχαν αρχίσει να εξασθενούν, δηλαδή να μην τηρούνται κατά γράμμα.

Θυμάμαι για παράδειγμα μια Λαμπρή Τρίτη στο Πλατύ ο χορός "συγεμένος" και "κατεασμένος" (δηλ. σιανός) και μην ακούγεται ούτε ένας να τραγουδά στη χορεύτριά του όπως επέβαλλε το πατροπαράδοτο έθιμο. Τότε ο Ωργής ο Διακογιώργης, σοβαρός γλεντιστής και βρακοφόρος, τραγουδήσης και επίπει:

Γειά' ε μαρέ κατάσταση και γειάς νεολαία,
εούλησε η Όλυμπος και δε γυρίζει πλέα.

Και το απάντησε ο Αντώνης ο Παιαλίδης λέγοντας:

Το σχόλια φοβόμαστε και το κουρεττόλι,
όχι από σας τους γέροντες μα απ' το γυναικολόι.

Όμως "αποκάμωση του κόσμου" (δηλ. της παράδοσης) δεν έλεγαν ότι ήτο μόνο σε αυτή την περίπτωση, αλλά κάθε φορά που κάτι δεν εγίνετο όπως έπρεπε π.χ. να είναι καθιστικό γλέντι και να μην τους αρέσουν οι γλεντιστές ή να μην τηρούνται οι κανόνες του γλεντιού. Να υπάρχει ανοικτό θέμα δηλ. να τραγουδούν σε κάποιο πρόσωπο και να πεταχτεί κάποιος να τραγουδήσει κάτι ασχέτο ή να γίνεται φασαρία και να μην ακούνται λέγεται από τους τραγουδιστές. Άλλη περίπτωση αυτή στο χορό να φεύγει κάποιος από τη μέση να πηγαίνει στον κάβο και να μην περιμένει τη σειρά του.

Σήμερα βέβαια και εδώ και αρκετές δεκαετίες γίνεται μεγάλη προσπάθεια και από τους τοπικούς και από τους παροικιακούς συλλόγους αλλά και αυτούς του εξωτερικού για τη διάσωση από ότι καλό μας απέμεινε αλλά και πάλι είναι δύσκολο να αναπαρασθεί εκείνο το αυθόρμητο και αυθεντικό. Οι λόγοι πολλοί.

1) Και τώρα υπάρχουν ακόμη, ευτυχώς και καλοί οργανοπαίκτες και καλοί γλεντιστές μόνο που είναι διασκορπισμένοι και σε ελάχιστες περιπτώσεις συναντιούνται όλοι μαζί.

2) Τότε ανακατεύονταν μόνο εκείνοι που μπορούσαν να παρουσιάσουν κάτι καλό, αφού είχαν την προδιάθεση ή το ταλέντο γι' αυτό και προσπάθησαν πολύ και κουράστηκαν για να το εξελίξουν.

3) Είχαν το μέτρο και τη σύνεση. Δηλαδή τηρούσαν το αρχαιοελληνικό "οὐκ εν τω πολλῷ το ευ, αλλ' εν τω ευ το πολύ". Τι θέλω να πω: μια ή δυο τρεις μαντινάδες με ωραίο περιεχόμενο αξίζουν πολύ περισ-

σότερο από ολόκληρο κατεβατό που αναμασά κανείς τα ίδια και τα ίδια.

Υπάρχουν μαντινάδες που έχουν μείνει στη μνήμη όλων μας π.χ.

- Έξι αιώνων όνειρο σήμερον εξηγείται και αισθάνομαι στα πόδια μου το χώμα να κινείται, του Αντωνή του Καστελλοριζού για την απελευθέρωση της Δωδεκανήσου.

Τα χρόνια που εγώ υπηρετούσα στην Όλυμπο έχω να θυμάμαι πολλούς όπως: τον Γιωργή τον Διακογιώργη, τον Μανωλή τον Πρεάρη, τον Γιαννή του Μιχαλή, τον Νικολή του Φιλιππή, τον Ανδρέα τον Χηράκη, τον Μηνά τον Τσαμπανάκη, τον Δάσκαλο τον Παυλίδη, τον Μανωλή τον Μακρυμανώλη, τον Γιωργή τον Κανάκη, τον Βασίλη τον Κακαρόλη, τον Κωνσταντή τον Κωνσταντάρα, τον Γιωργή τον Ζωγραφίδη, τον Μηνά τον Λεντή, τον Κω

Κοινωνική Ζωή

Γεννήσεις

- Η Πόπη Γ. Σακέλλη σύζυγος της Νίκου Μ. Χατζηπαπά γέννησε κοριτσάκι στον Πειραιά.
- Η Νόρα Μιχαλολιάκου, σύζυγος, Κώστα Κατσαφάδου, γέννησε κόριτσι στον Πειραιά.
Α είναι καλορίζικα

Αρραβώνες

- Η Μαρίκα Γ. Νικήτα, το γένος Μαρίας Μακρυμανώλη και ο Στάθης Καραθανάσης, το γένος Ευαγγελίας Καστελλορίζιού αρραβωνίστηκαν στην Ρόδο.

Γάμοι

- Ο Νίκος Γιωργάκης, το γένος Αρχοντούλας Μακρυμανώλη και η Αγγελική Καλούδη τέλεσαν το γάμο τους στην Ρόδο. Ακολούθησε δεξίωση.
- Η Μαρία Ι. Σκευοφύλακα και ο Νικόλαος Καλαϊτζάκης τέλεσαν το γάμο τους στην Ρόδο. Ακολούθησε δεξίωση.

Α είναι καλορίζικοι

Αποφοιτήσεις από ΑΕΙ

- Ο Ηλίας Εμμ. Νταής, το γένος Μαρίας Χατζηπαπά, αποφοιτήσεις από το Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου. **Και εις ανώτερα**

Νέοι Ακαδημαϊκοί επιστήμονες

- Ο Ιωάννης Εμμ. Σοφίλας ολοκλήρωσε το μεταπτυχιακό του στο Πανεπιστήμιο Πειραιά με αντικείμενο: **Διοίκηση Υγείας Και εις ανώτερα**

Συγχαρητήρια

- Στον συμπατριώτη μας Βουλευτή της Ν.Δ. Κώστα Κατσαφάδου και τη σύζυγό του Νόρα Μιχαλολιάκου κόρη του τέως Δημάρχου Πειραιά κ. Βασίλη Μιχαλολιάκου ευχόμαστε να είναι καλορίζικο το νεογέννητο κοριτσάκι τους και να το καμαρώσουν όπως ονειρύνονται.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας "ΔΗΜΗΤΡΑΣ"

- Στον Κοσμά Γ. Σακέλλη οικονομολόγο Γ. Γραμματέα του Συλλόγου των Απανταχού Καρπαθίουν και περισσότερο από μια δεκαετία μέλος του Δ.Σ. της Αδελφότητας των Απανταχού Ολυμπιτών Καρπάθου! "ΔΗΜΗΤΡΑΣ" από θέσεις όπως: του Γ. Γραμματέα, του υπεύθυνου εφημερίδας, του Αντιπροέδρου, εκφράζομε τα συγχαρητήρια μας για την αμοιβαία υπόσχεση γάμου που έδωσε με την Διδάκτορα Περιβαλλοντολόγο Φούλα Γ. Νιοτή Ευχόμαστε ή ώρα η καλή, καλά στέφανα και βίον ανθόσπαρτον και ευτυχή. Χαρήκαμε όλοι όπως και οι δικοί του άνθρωποι.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας "ΔΗΜΗΤΡΑΣ"

- Συγχαίρουμε θερμά την οικογένεια του εξαδέλφου μας Γιάννη Σκευοφύλακα, που ετέλεσε με τρόπο παραδοσιακό - ολυμπιτικό γάμο της κόρης τους Μαρίας που έγινε στην Ρόδο πλουσιοπάρχα και επιφανέστατα. Ας είναι καλορίζικοι.

Γιώργος Σακέλλης

ΕΥΧΕΣ ΣΤΗΝ ΕΓΓΟΝΗ ΜΑΣ ΜΑΡΙΝΑ ΑΝΔΡ. ΦΑΣΑΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΣΤΟ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔ. ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

- Χρόνια πολλά διαβάζω το, ΦΩΝΗ, κάθε σου φύλλο κι εγώ για πρώτη μου φορά λόγια χαράς θα στείλω.
- Αφού με στρώνει η καρδιά θα το επιχειρήσω, ευχές στην εγγονούλα μας για γράψω, να χαρίσω.
- Με πόθο την ακούσαμε την είδηση, Μαρίνα, πως, εις το Παιδαγωγικό, πέρασες στην Αθήνα.
- Μεσ' στο Καποδιστριακό εμπήκες μ' ευκολία κι όλοι ενθουσιάστημε με την επιτυχία.
- Μαθήτρια, επιψελής, ήσουν εις το σκολείο σου, γι' αυτό πραγματοποίησες το στόχο το δικό σου.
- Ο κόπος που κατέβαλες σε αποζημιώνει, αξίζει η καρδούλα σου τώρα να καμαρώνει.
- Της μάνας σου τα βήματα ακολούθεις, Μαρίνα, κι ευχόμαστε ο δρόμος σου στρωμένος να 'ν' με κρίνα.
- Γρήγορα να την ανεβείς της μόρφωσης τη σκάλα, και θα 'χομε στο σπίτι μας ακόμα μια δασκάλα.
- Δασκάλους τέσσαρες γενιές έχει το σπιτικό σου, και συνεχίζεις το κι εσύ το πατρογονικό σου.
- Τριαντάφυλλο 'σαι δροσερό από υποχρομωρίζει και τις καρδιές μας ολονώ χαρά τις πλομμυρίζει.
- Η Παναγία εις το καλό πάντα να σε φωτίζει κι απλόχερα, Μαρίνα μου, χαρές να σου χαρίζει.
- Ολόψυχα ευχόμαστε από το δίτλωμα σου κι αληθινά να γίνουσι και τ' άλλα όνειρα σου.
- Θέλω και τ' αδερφάκια σου, Μαρίνα, να σου μοιάσουν, τ' όνομα του πατέρα σου ψηλά να τ' ανεβάσουν.

Ο παππούς κι η γιαγιά σου, Γιάννης και Μαρίνα Τσέρκη.

Συγχαρητήρια

Για το γάμο του βαπτιστικού μου Μηνά Γεωργίου Βασιλειάδη με τη δίδια Πόπη Βασιλείου Πέρου που τελέστηκε στη Βατιμόρη

- Δεν με αξίωσε ο Θεός εις τη χαρά να λάχω,
- γι' αυτό δυο λόγια θα σας πω που στην ψυχή μου τά 'χω.
- Χαρά μεγάλη αισθάνομαι και πάλλεται η καρδιά μου, πού 'mai πνευματική μαμά κουμπάρα του Μηνά μου.
- Ειλικρινά καμάρωσα πετώ ψηλά στα νέφη κι οι χαρά δίνει η ζωή σας εύχομαι να έχει.
- Το σώμα μου ήταν μακριά το πνεύμα μου κοντά του κι όλη την ώρα νοερά ήμουν εις τη χαρά του.
- Γιατί είμαι υπερήφανη Μηνά και το δηλώνω, από τα βάθη της ψυχής για σένα καμαρώνω.
- Εσπούδασες Ιατρική κι' άξια να υπηρετήσεις, την ευλογία του Θεού να αξιωθείς να ζήσεις.
- Σαν αρρωστήσεις ο γιατρός γιατρεύει το κορμί σου, μα κι η δασκάλα από παιδί σου πλάθει τη ψυχή σου.
- Μοναχοκόρη φρόνιμη σεμνή και μετρημένη, με όμορφη ανατροφή και καλλιεργημένη.
- Χαίρομαι για την εκλογή που έκανες Μηνά μου, με ένα τηλεφώνημα μπήκε εις την καρδιά μου.
- Ωριμοί μπήκατε κι δυο σε γάμου κοινωνία κι αυτό 'vai το εχέγγυο για την επιτυχία.
- Πάρτε κι δυο σας τις ευχές της μάνας και του κύρη, θεμέλιο να τις κάνετε κυρά και νοικούρη.
- Πάνω τους κτίστε τη ζωή που βρίσκεται ομπρός σας, κληρονομιά να δώσετε των όμορφων παιδιών σας.
- Οι μοιρές να 'vai οδηγοί και ο Χριστός στο πλάι κι η Παναγία του Διαφανού τους δυο σας να φυλάξει.
- Φάινεται την αγάπη σας ένα Χωριό δεν 'χωρει, κι απ' το Διαφάνι εκίνησε να πάει στο Μεσοχώρι.

Επιμέλεια:
Γεώργιος Ι. Σακέλλης - Γεώργιος Β. Κελεπέσης

Για το γάμο του εγγονού μου
Ανδρέα Γ. Χαρτοφύλακα με την Πόπη Γ. Πρεάρη

- Ο γάμος σου τελέσθηκε με κάθε επισημότη, ως δέξιες εις τις γενιές, στην όμορφη σου νιότη.
- Κόσμος πολύς εβρέθηκε εγγόνια στις χαρές σας, γιατί εκτίμησε γενειές κι όλες τις αρετές σας.
- Πώς εμφοταριάστε με έρωτα κι αγάπη, στέρεος να 'vai ο γάμος σας, πάντα χαρές για να 'χει.
- Ο γάμος σας τελέσθηκε με κέφι κι ευθυμία, ο κόσμος όλος γλένησε με κάθε προθυμία.
- Ταιράστε τα νιάτα σας κι έχετε αρμονία, να 'vai μαζί σας η χαρά κι η κάθε ευτυχία.
- Η μάνα σου και η γιαγιά για σένα κουμαρτίκαν, χαλάντι λαντάντι να 'vai απάνω σου οι κόποι από πάραν.
- Τον γηραιό του πάππου σου πολύ καμάρωσες το, γιατί το ταίρι σου εγγονέ εκαλοδιέλεξες το.
- Ας είστε καλορίζικοι στο βίο το δικό σας, η τύχη σας να 'vai λαμπρή, μόνο καλά ομπρός σας.

Ο παππούς, η γιαγιά, η μάνα και τ' αδέλφια σου
Γιώργος Σακέλλης

Στην εγγονή μας Πόπη και τον γαμπρό μας
Ανδρέα Χαρτοφύλακα για τους γάμους των

- Πόπη πραγματοποίησες όλα τα όνειρά μας, γιατί λεβέντη διάλεξες κι άνοιξε η καρδιά μας.
- Λεβέντη και γενήσιμο κι άξιο παλικάρι, με όμορφο παράστημα και με περίσσια χάρη.
- Παιδί από το τόπο μας κι αυτό 'χει σημασία και του Προέδρου εγγονός με τη πολλή αξία.
- Να είστε καλορίζικοι και τρισευτιχισμένοι, ερωτευμένοι μια ζωή και πάντα μονιασμένοι.
- Ωσάν τα δέντρα τα ψηλά με τα πολλά κλωνάρια, να 'vai οι απογόνοι σας κόρες και παλικάρια.
- Έχετε την αγάπη μας, έχετε τις ευχές μας για μια ζωή χαρούμενη θα 'v' οι προστάθειές μας.

Με πολλή αγάπη

Η γιαγιά σου Καλλιόπη Μ. Γιούτλου - Χριστοπούλου

Για τον αρραβώνα

του Γιάννη Τσαμπουνιέρη και της Μαρίας Χαρτοφύλακα

- Από τις πρώτες του χωριού εδιάλεξες και πήρες, καλογραμμένο σ' είχατι λεβέντη μου οι μοιρές.
- Πολύ νέοι εσιμήστε κι είν' η ζωή μπροστά σας και θα σκορπίστε χαρές μέσα στα σπιτικά σας.
- Ό,τι δεν αγοράζεται το έχετε οι δυο σας, ταλέντα που θα γίνουσι στολίδι των παιδιών σας.
- Εύχομαι όλα τα καλά να'ρθουσι στη ζωή σας, να καμαρώνουσι για σας όλοι οι συγγενείς σας.
- Είσανται πολλά την αγάπη σας που θα τρισέγγονα να πιάσουν κι από τα άλλα τους παιδιά χαρές να δοκιμάσουν.
- Κι απ' το Κοσμά τους εύχομαι και όπως του αξίζει, π' όπου βρεθεί κι όπου σταθεί τον τόπο τον πρεπείζει.

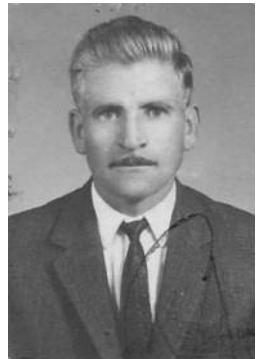
Με εκτίμηση

Κοινωνική Ζωή

Θάνατοι

- Ο Γεώργιος Λιτός, πνευμονολόγος ιατρός πρώην Διευθυντής του Νοσοκομείου "Σωτηρία" απεβίωσε και ετάφη στο Μαρούσι.
- Η Αρχοντούλα Καστελλοριζού-Διακογεωργίου απεβίωσε και ετάφη στη Ρόδο.
- Ο Γεώργιος Μαυρολέων (Κουτσοδόνης), απεβίωσε και ετάφη στη Σαλαμίνα.
- Η Μαρία Ν. Λεντάκη απεβίωσε και ετάφη στο Διαφάνι.
- Ο Νικόλαος Μαστρομανώλης απεβίωσε και ετάφη στα Λιόσια Αττικής.
- Ο Αντώνιος Βασιλαράκης απεβίωσε και ετάφη στην Αμφιάλη Πειραιά.
- Ο Μιχαήλ Χηράκης απεβίωσε και ετάφη στην Αμφιάλη Πειραιά.
- Ο Βασιλείος Ν. Νικολάου απεβίωσε και ετάφη στη Ρόδο.
- Ο Νικόλαος Α. Διακογεωργίου απεβίωσε και ετάφη στην Ιεράπετρα Κρήτης (χωρίο Μύρτος).
- Ο Γεώργιος Εμμ. Μανιός απεβίωσε και ετάφη στη Ρόδο.
- Ο Νικόλαος Κ. Τσαμπανάκης απεβίωσε και ετάφη στην Όλυμπο.

Επικήδειος λόγος για τον Νικόλαο Μαστρομανώλη

Ο Νικόλαος Μαστρομανώλης ήταν άνθρωπος αγαπητός σε όλους τους συμπατριώτες του. Είχε τις αρετές του καλού Ολυμπίτη αφού σε όλη τη ζωή του υπήρξε εργατικός, καλός οικογενειάρχης, σεμνός και φιλόσυχος.

Ήταν παντρεμένος με τη Χατζήδαινα του Χαψή, κόρη από οικογένεια χαρισματική στα γλέντια, στις μαντινάδες και στους χωρατάες. Δημιούργησαν με κόπο μια ωραία οικογένεια και απέκτησαν τέσσερις γιους, τον Γιώργο, τον Γιάννη, τον Μανώλη και τον Ντίνο.

Ο Νικόλαος Μαστρομανώλης έζησε την θαυματουργή ζωή του, στην Ηνωμένες Πολιτείες και στη Γερμανία. Εργάστηκε εκεί και επιστρέφοντας, εγκαταστάθηκε στην Αττική, όπου εργάζοταν μέχρι την συνταξιοδότηση του.

Αποκατέστησαν μαζί με τη σύζυγό τους γιους τους και εκείνοι, εκτιμώντας τις αξειδες και τους κόπους των γονιών τους, συνεχίζουν ότι διδάχτηκαν στο δικό τους σπίτι, δηλαδή, να ζουν και να συμπεριφέρονται αξιοπρεπώς και να είναι δραστήριοι και αγαπητοί από τον περίγυρό τους. Για αυτόν το λόγο, ο πατέρας τους ήταν υπερήφανος για αυτούς και τις οικογένειες τους και μας το εξέφραζε όποτε με χαρά μας υποδεχόταν στο φίλο σενό του.

Ο μικρότερος γιος, ο Ντίνος, υπηρέτησε την Αδελφότητα μας ως Πρόεδρος, ως Γενικός Γραμματέας, ως μέλος της Συντακτικής Επιτροπής της εφημερίδας μας, αλλά και ως Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου των Απανταχού Καρπαθίων. Εξακολουθεί με πολλούς τρόπους να είναι ενεργό μέλος της Ολυμπίτικης κοινωνίας, παρεμβαίνοντας διακριτι-

Για το Δ.Σ.
Μαρία Κοντονικάλα - Τσαμπανάκη

Ευχαριστήριο πένθους

Ευχαριστούμε από καρδιάς το Δ.Σ. της Αδελφότητας των Απανταχού Ολυμπίτων Καρπαθίου "Η Δίμητρα", την Συντακτική Επιτροπή της Εφημερίδας μας "Η Φωνή της Ολύμπου", τους συγγενείς, φίλους και συμπατριώτες για την ολόθερη συμπαράστασή τους στην οδυνηρή απώλεια του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και παππού Νικολάου Γ. Μαστρομανώλη.

Η Οικογένεια του εκλιπόντος

Έφυγε και ο Βασίλης ο Νικολάου

Από τη Σοφία Κανάκη - Πρωτόπαπα Δρ. Φιλ.

Έφυγε ένας ακόμη οργανωπούτης και μερακλής του τόπου μας, ο Βασίλης ο Νικολάου. Όλη η οικογένεια από τον πατέρα του τον Νικολή του Φιλιππή, όπως τον λέγαμε στην Όλυμπο, μέχρι τον αδελφό του τον Φιλιππή, που ήταν ο καλύτερος χορευτής της εποχής του και τον άλλο αδελφό του τον δάσκαλο του Γιώργο ξεχώριζαν και για τη λεβεντιά τους και για τις γνώσεις τους στη διεξαγωγή ενός παραδοσιακού γλεντιού.

Ο Βασίλης παντρεύτηκε τη Μηροφόρα του Φουρτίνια που αγάπησε και δημιούργησαν μαζί μια ωραία οικογένεια. Ο Νίκος ο πρωτογόνος τους έκανε μάστερ στην Αμερική, όπου είχαν μεταναστεύσει οι γονείς του για να εργαστούν, διορίστηκε καθηγητής αγγλικών σε γυμνάσιο και παντρεύτηκε τη δασκάλα Μαρίνα Δράκου. Η κάρη τους η Μαρία παντρεύτηκε επίσης τον δάσκαλο Νίκο Διακαντώνη. Έχουν ακόμη ένα γιο τον Αντώνη. Του Νίκου η κάρη η Μαρία τελείωσε δασκάλα από το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αιγαίου, στη Ρόδο, ολοκλήρωσε και το μεταπτυχιακό της και ο γιος του ο Βασίλης είναι φοιτητής.

Εμείς με την οικογένεια του Βασίλη του Νικολάου είχαμε παλιούς οικογενειακούς δεσμούς.

Ο πατέρας του Νικολής του Φιλιππή είχε βαφτίσει τη μάνα μου και πάντα γελούτσαν μαζί με τον παππού μου τον Κωστή τον Νταή στο Σελάλι, που τότε το είχε καφενεί.

Εγώ βάφτισα τον γιο του Νίκο που αργότερα ήταν και μαθητής μου, όταν ήταν υπτρετός στην Όλυμπο.

Επί τηλέων στεφάνωσα και τον αδελφό του και συνάδελφό μου Γιώργο Νικολάου, όποτε όλη η οικογένεια με έλεγε κουμπάρα.

Η κουμπαριά αυτή κρατήθηκε ζωντανή όλα τα χρόνια. Ακόμη και όταν ήταν στην Αμερική, όταν έρχονταν, δεν παρέλειπαν να με επισκεφτούν.

Και όταν εγώ πήγα στη Γερμανία και τώρα που ζω στον Πειραιά, τα καλοκαριά δεν έπαψαν ποτέ να μου δείχνουν την αγάπη τους έμπραχτα.

Κουμπάρε Βασίλη!

Με λύπησε πολύ ο θάνατός σου! Σε είχα δει τελευταία φορά τον περασμένο Οκτώβρη, που είχα κατέβει για μια βδομάδα στην Όλυμπο. Μου μιλούσες για την εγγονούλα σου με χαρά και υπηρηφάνεια που τελείωσε δασκάλα και έκαμε και μεταπτυχιακό. Σε θυμάμα τη δεκαετία του '60 ή να κατεβαίνεις μπροστά από το σπίτι μας προς το δικό σας φορτωμένος πέρδικες, την περίοδο του κυνηγού, ή να χορεύεις στο Πλατύ, στο Σελλάλι ή και σε καμιά Κούφη πάντα με τις καλύτερες χορεύτριες, ή να παίζεις λύρα συνοδεία με τους άλλους οργανωπούτες του τόπου μας, ή να τραγουδάς μαζί με την αθέρα της εποχής εκείνης στα γλέντια που άφησαν εποχή.

Δεν σε χάνει μόνο η σύζυγος, τα παιδιά και τα εγγόνια σου αλλά και η Όλυμπος, γιατί μέχρι το τέλος της ζωής σου περνούσες όσο περισσότερο χρόνο μπορούσες εκεί, μαζί με τους λίγους που ακόμη φυλάγουν θερμοπούλες.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Ρόδου που έχει σκεπάσει το κορμί σου.

Η κουμπάρα σου

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ - ΜΑΣΤΡΟΜΑΝΩΛΗ ΚΑΙ ΑΝ. ΒΑΣΙΛΑΡΑΚΗ

Έφυγαν ακόμη δύο εξαίρετοι χωριανοί για το μακρινό ταξίδι και δεν τους ξαναβλέπομε.

Και οι δύο ήταν καλοί σύζυγοι, καλοί γονείς, καλοί συγγενείς. Ήταν άνθρωποι με καλούς τρόπους και όλοι τους αγαπούσαν και τους εκπιμούσαν.

Αναφέρομε στον ξάδελφο Νίκο Μαστρομανώλη και στον φίλο Αντώνη Βασιλαράκη, ήταν και οι δύο άνθρωποι χαμηλών τόνων και της καλοσύνης και πάντα θα τους θυμόμαστε.

Τα θερμά μας συλλυπητήρια στους συζύγους, στα παιδιά και εγγόνια τους, στα αδέλφια τους και γενικά σε όλους τους συγγενείς.

Το χώμα της Αττικής που τους σκέπασε ανάλαφρο και ο κύριος να τους τοποθετήσει εκεί που τοποθετεί τους τίμιους και καλούς ανθρώπους.

ΚΩΣΤΗΣ ΗΛ. ΧΑΨΗΣ

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ - ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

- Ένας ακόμη χωριανός έφυγε 'πο κοντά μας

και μάτωσε και τσάκισε μέσα τα σωθικά μας.

- Γιατί και βιάστης ξάδελφε μες τις γιορτές να φύγεις,

που 'σουνα πρωτομερακλής μαζί μας να γλεντήσεις.

- Ήσουνα μερακλάνθρωπος και άσσος στο δοξάρι

και όλοι μέσα στο χωριό σε είχαμε καμάρι.

- Ήσουνα άνθρωπος καλός, αγαπητός απ' όλους,

γι' αυτό ήσουν υπόδειγμα για τους καλούς σου τρόπους.

- Όλοι θα σε θυμόμαστε ποτέ δεν σε ξεχνόμαστε,

όσος καιρός και να διαβεί θα σε αναπολούμε.

Τα θερμά και ειλικρινά μας συλλυπητήρια στη σύζυγο και τα παιδιά του, στα εγγόνια και αδέλφια του και γενικά σ' όλους τους συγγενείς. Το χώμα της Ρόδου που σε σκέπασε ανάλαφρο και ο κύριος να σε τοποθετήσει σε τόπο χλοερό.

ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΨΗΣ

Ευχαριστήριο πένθους

• Ευ

Κοινωνική Ζωή

Επιμέλεια:
Γεώργιος Ι. Σακέλλης - Γεώργιος Β. Κελεπέσης

Πέθανε πρόσφατα ο πνευμονολόγος ιατρός Διευθυντής του Νοσοκομείου "Σωτηρία" επί δεκαετίες. Κόσμος πολύς στην εξδιό ακολουθία από όλα τα χωρά της Καρπάθου.

Επικηδείους εξεργάνσαν: ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών και συμπέθρος του κ. **Θεόδοσης Πελεγίνης**, ο Ομότιμος Καθηγητής της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. **Μηνάς Αλεξιάδης**, η Πρόεδρος του Συλλόγου των Απανταχού Μενεδιατών κ. **Ειρήνη Μαρή** και ο γιος του Μιχάλης Λιτός.

Λόγω ελλείψεως χώρου δημοσιεύουμε τον επικήδειο του γιου του Μιχαήλ Λιτού επίσης ιατρού μαιευτήρα και διδάκτορος της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και εκφράζεις και εμείς τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένειά του και στους λοιπούς συγγενείς.

Το Δ.Σ. της "ΔΗΜΗΤΡΑΣ"

Επικήδειος λόγος για τον ιατρό Γεώργιο Λιτό
από το γιο του Μιχαήλ Λιτό

Ο πατέρας μου γεννήθηκε στην Κάρπαθο πριν τον πόλεμο από γονείς βιοπαλαιστές. Μεγάλωσε μέσα στην κατοχή και περπατούσε πολλά χιλιόμετρα κάθε μέρα για να πηγαίνει σχολείο. Σε μια εποχή δύσκολη, που το γυμνάσιο ήταν υπεραρκέτο, αυτός πήγε στην Αθήνα και σπούδασε ιατρική. Δούλεψε σκληρά όχι μόνο για να τελειώσει το πανεπιστήμιο, αλλά και για αποκτήσεις γενική μόρφωση και να βοηθήσει την οικογένειά του. Ολοκλήρωσε την ειδίκευση στην παθολογία και την διδακτορική του διατριβή, και εργάσθηκε στον Πειραιά όπου σύντομα απέκτησε φήμη. Μετά το γάμο του με την Σοφία Αγγελίδη, άξια συνοδού πόρτο στην υπόλοιπη ζωή του, άφησε την Ελλάδα για να αναζητήσει κάτια ακόμα παραπάνω στην Αγγλία. Εκεί ήρθαν και τα πρώτα δύο παιδιά ενώ το τρίτο ακολούθησε μεταγενέστερα. Ήταν από τους πρώτους που εξειδικεύθηκαν στην πνευμονολογία και απέκτησε τίτλους και εμπειρία, που άπαντα επέστρεψε τον έωσαν θέση διευθυντή στο νοσοκομείο νοσημάτων Θώρακος Σωτηρία. Σε αυτήν την θέση τον θυμούνται πιστεύωντας ότι θα μελετά την υπάρχουσα βιβλιογραφία ξένη και ελληνική και να συλλέγει υλικό, περισσότερο της εποχής του Μύθου που αφορούσε στο νησί μας και ιδιαίτερα την περιοχή των Μενετών.

Γι' αυτό και είχε εκδώσει δύο βιβλία το πρώτο με τίτλο: *Μνημεία της Κάρπαθου "Αρχαίες Λατρείες"* και το δεύτερο με τίτλο: *"Κάρπαθος: το νησί των Θεών"*.

Και στα δύο μελετά την περίοδο της προϊστορικής Καρπάθου, εγχείρημα δύσκολο λόγω της ελλείψεως αρκετών πρωτογενών πηγών. Όμως θεμελιώνει επιστημονικά τα συμπεράσματά του και φέρνει στο προσκήνιο θέματα για παραπέρα έρευνα.

Υποστήριζε π.χ. ότι υπήρχαν οι Ετεόκαρπάθιοι όπως στην Κρήτη οι Ετεόκρητες.

Κατονόμασε τοπωνύμια της Κάρπαθου που πήραν το όνομά τους από τους θεούς του Ολύμπου όπως η Γαματρία από τη Θεά Δήμητρα.

Για τη Σαρία γράφει στο πρώτο του βιβλίο: «Η ονομασία της Σαρίας πρέπει να έχει τις ρίζες της στον πελασιγκό κόδωμα υπό την έννοια του λαμπτρά - φωτεινή και εκ του θεού Σύρων - Σύρου!»

Εκτός απ' όλα τα παραπάνω είχε την τύχη να έχει και μια υπέροχη οικογένεια.

Η σύζυγός του Σοφία Αγγελίδη, μια από τις πρώτες νύφες των Μενετών, στάθηκε πάντα αξιοπρεπέστατα στο πλευρό του. Τα παιδιά του όλοι κατάχωμένοι επιστήμονες: ο πρώτος ο Μιχάλης ιατρός χειρουργός μαιευτήρας, διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών, ο δεύτερος ο Κώστας Ηλεκτρολόγος Μηχανικός του Πολυτεχνείου και η κόρη τους η Ειρήνη Φαρμακοποίος. Όλοι παντερέμονται με παιδιά και συζύγους επίσης επιστήμονες: ο Μιχάλης με τη Φωτεινή Πελεγίνη οικονομολόγο - τραπεζικό και έχουν ένα αγόρι και ένα κορίτσι. Ο Κώστας με την Ελένη Μόκα Οικονομολόγο και έχουν δύο αγόρια. Η Ειρήνη με τον Διαβητολόγο Ιατρό Αλέξανδρο Καμαράτο και έχουν δύο αγόρια. Ο γιατρός λοιπόν ο Λιτός έφυγε χαρούμενος από τη ζωή και δεν άφησε πίσω του εκκρεμότητες. Όλα είναι άριστα τακτοποιημένα.

Εγώ προσωπικά θαύμαζα σ' εκείνον το ότι ενώ δεν ήταν φιλόλογος όμως κατείχε τη γλώσσα μας την ελληνική σε τόσο υψηλό επίπεδο ώστε να την χειρίζεται με μεγάλη επιδειξιότητα σε ό,τι έγραφε και στο επιστημονικό του πεδίο, αυτό της ιατρικής, αλλά και στο κεφάλαιο Κάρπαθος.

Αυτό το δεύτερο αποτελεί τη μεγαλύτερη απόδειξη ότι κι εκείνος ήταν από τους λίγους και εκλεκτούς που ονειρούτους είχαν να δουν την Κάρπαθο έτσι όπως την αναφέρει στο Στράβων: «και όνομα είχεν αξιόλογον αφού και τα πελάγεα τ' ίνομα γένενται».

Τελειώνοντας θέλω να εκφράσω τα θερμά μου συλλυπητήρια σε όλη την οικογένειά του και να πω ότι δεν θα λείπει μόνο από συγγενείς και φίλους, αλλά από ολόκληρη την Κάρπαθο.

Ας είναι ελαφρό το χώμα της Απτικής γης που έχει σκεπάσει το κορμί του.

Ο γιατρός λοιπόν ο Λιτός έφυγε χαρούμενος από τη ζωή και δεν άφησε πίσω του εκκρεμότητες. Όλα είναι άριστα τακτοποιημένα. Έγώ προσωπικά θαύμαζα από τον Πρόεδρο Γεώργιο Λιτό, το οποίο εγκρίθηκε ομόφωνα από τους παρευρισκόμενους. Παραθέτουμε εκείνο το ψήφισμα με το οποίο καθέρωσε η Πολιτεία την 5η Οκτωβρίου, ως την ημέρα του επίσημου εορτασμού της επανάστασης της Κάρπαθου, ώστε να ελευθερωθεί η Κάρπαθος 8 μήνες πριν από τα υπόλοιπα της ημέρας της Δωδεκανήσου, επειδή θεωρούμε ότι αποτελεί ιστορικό ντοκουμέντο.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Η πολυπλήθης Καρπαθιακή Κοινότης Αθηνών - Πειραιώς συγκεντρώθησε σήμερα 24 Οκτωβρίου 1965 εν τω Φουαγίε του Δημοτικού Θέατρου Πειραιώς ακούσασα των ομιλητών και διερμηνεύουσα ομόθυμον αίσθημα των κατοίκων Καρπάθου, ομοφώνως.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Υποβάλλει θερμήν παράκλησην προς την Ελληνικήν Κυβέρνησιν όπως καθιερώστη δια Βασιλικού Διατάγματος την 5ην Οκτωβρίου ως επίσημον εορτήν της Νήσου Καρπάθου Δωδεκανήσου, διότι ιστορική επιταγή και εθνικόν χρέος επιβάλλουν τούτο, γνωστού όντος ότι η νήσος Κάρπαθος την 5ην Οκτωβρίου ως επίσημον εορτήν της Νήσου Καρπάθου Δωδεκανήσου, διότι ιστορική επιταγή και εθνικόν χρέος επιβάλλουν τούτο, γνωστού όντος ότι η νήσος Κάρπαθος την 5ην Οκτωβρίου 1944 επανεστάθησεν δι' ιδιων της δυνάμεων και άνευ ουδεμίας βοηθείας έξωθεν, κατά των Ιταλικών στρατευμάτων, κατέλυσεν την Ιταλικήν εξουσίαν και εκήρυξεν την Ενωσήν με την μητέρα Ελλάδα, επιστεύσασα ούτε την απελευθέρωσην της νήσου κατά 8 μήνας εκ των άλλων αδελφών της νήσων της Δωδεκανήσου, αποτελεσθείσα δε υπό του Συμμαχικού παράγοντος, κληρόνομος εις την Μεσόγειον, η βάσις εις την

οποίαν συνεκεντρώθησαν υπό των συμμάχων χιλιάδες προσφύγων εκ της λοιπής Δωδεκανήσου διαφυγόντων ούτε τον θάνατον.

Αναθέτει εις τριψελή Επιτροπήν αποτελούμενην εκ των παλαιμάχων αγωνιστών της Δωδεκανησιακής Ελευθερίας, Ι. Μοσχούλη, Ι. Θεοτίπη και Παν. Κανονάρχου, όπως επιδόση το πάρον εις τον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως, τοις αρμοδίοις Υπουργοίς και Βουλευτάς Δωδεκανήσου".

(Εφημερίς "Καρπαθιακά Νέα")

Το ψήφισμα επιδόθηκε και η 5η Οκτωβρίου καθιερώθηκε έκτοτε ως ημέρα επιστήμου εορτασμού της επανάστασης της Καρπάθου.

Υπηρέτης επισής ως Νομαρχιακός Σύμβουλος Δωδεκανήσου με πλούσιο έργο.

Αδελφικός φίλος και κουμπάρος του Μανώλη του Σακέλλη, τον οποίον συγχαίρει για την επιτηδία στην οικογένεια.

Ήταν πάντοτε παρών με τις εισηγήσεις του και με τις παρεμβάσεις του στη Παγκαρπαθιακή ομάδα.

Λάτρης της Μιθολογίας και της Ιστορίας, ιδιαίτερα των Αρχαίων Χρόνων, δεν έχανε ευκαιρία στον ελεύθερο χρόνο του, ίδιως μετά την συνταξιοδότησή του, να μελετά την υπάρχουσα βιβλιογραφία ξένη και ελληνική και να συλλέγει υλικό, περισσότερο της εποχής του Μύθου που αφορούσε στο νησί μας και ιδιαίτερα την περιοχή των Μενετών.

Γι' αυτό και είχε εκδώσει δύο βιβλία το πρώτο με τίτλο: *Μνημεία της Καρπάθου "Άρχαιες Λατρείες"* και το δεύτερο με τίτλο: *"Κάρπαθος: το νησί των Θεών"*.

Και στα δύο μελετά την περίοδο της προϊστορικής Καρπάθου, εγχείρημα δύσκολο λόγω της ελλείψεως αρκετών πρωτογενών πηγών. Όμως θεμελιώνει επιστημονικά τα συμπεράσματά του και φέρνει

Κοινωνική Ζωή

Επικήδειος Αρχοντούλας Φασάκη .

Η Αρχοντούλα του Φασάκη ήταν κόρη του Νικολή του Χατζηπαπά και της Σοφίας Πρωτόπαπα . Και οι δύο αυτές οικογένειες είναι από τις πιο πολυπληθείς του τόπου μας . Είχε τρεις αδελφούς και μια αδελφή: τον Κωστή , τον Μηνά , τον Μιχάλη και την Καλλιόπη.

Νωρίς ορφάνεψε από μάνα , γι' αυτό ο πατέρας της ξαναπατρέυτηκε τη Μαγκαφούλα του Μιχαηλίδη και από το γάμο αυτό γεννήθηκε ο μικρότερος αδελφός της ο Μιχάλης .

Η γυναίκα αυτή αγαπούσε όλα τα παιδιά σαν να ήταν δικά της .

Λίγο αργότερα που πέθανε και ο πατέρας τους η Μαγκαφούλα στάθηκε σαν μάνα και πατέρας μαζί .

Η Αρχοντούλα παντρεύτηκε τον Γεώργιο Φασάκη πρωτογό του Ανδρέα Φασάκη και ήλθαν και κατοίκησαν στον Πειραιά . Εκείνος ήταν επιτυχημένος εργολάβος οικοδομών και δεν φρόντισε μόνο για τον εαυτό του αλλά και για τους άλλους αδελφούς του : τον Νικολή , τον Μηνά , τον Βασιλή τον Γιάννη και διλοί μαζί έχουν οικοδομήσει επί μισού αιώνα όλη τη Πειραιά και όχι μόνο.

Η Αρχοντούλα του Φασάκη έζησε μια καλή ζωή , με όλες τις ανέσεις στα χέρια του άντρα της κρατώντας το νοικοκυρί της χωρίς να χρειαστεί να εργαστεί η ίδια ποτέ . Μεγάλωσε τα παιδιά της η Σοφία και τον Ανδρέα που είναι πολιτικός μηχανικός και παντρεύτηκες με τη δασκάλα Μαρία Τσερκή . Ο Ανδρέας έχει τρία παιδιά την Μαρίνα , φοιτήτρια πρωτοεμβόλη στο Παιδαγωγικό τμήμα του Πανεπιστήμιου Αθηνών και τα δίδυμα αγόρια Γιώργο και Γιάννη που φοιτούν στο Γυμνάσιο .

Πριν μερικά χρόνια η Αρχοντούλα είχε χάσει τον άντρα της, αλλά μπορούσε να ζει όπως εκείνη ήθελε χάρη στους κόπους μιας ζωής του συζύγου της και την αγάπη των παιδιών και των εγγονών της .

Εισέπραττε πολλή αγάπη όχι μόνο από τους συγγενείς, αλλά και από όλους τους συνανθρώπους της, γιατί ήταν κοινωνική, είχε καλοσυνάτο χαρακτήρα και της άρεσε να συντρέχει και να βρίσκεται κοντά σε όποιον ήθελε τη συμπαράσταση της . Για το λόγο αυτόν η κοινωνία μας και την εκτιμούσε και την υπολόγιζε .

Σε μας σαν θεία μας ήταν καλοσυγγενής και καλόπρατη και την αισθανόμασταν σαν αίμα μας και όχι σαν γυναίκα του θείου μας .

Η Αδελφότητα μας , οφείλει πολλά στο γιο της Ανδρέα , ο οποίος υπηρέτησε επί Προεδρίας Φώτη Παυλόπουλου ως Γενικός Γραμματέας, επί Προεδρίας Μιχαήλ Μηνατζή ως υπεύθυνος της εφημερίδας και επί Προεδρίας Σοφίας Κανακή - Πρωτόπαπα βοήθησε αφύλκερδώς στην τακτοποίηση των κτιρίων της Αμφίλης και της Καλλιόπης .

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας μας στο άγγελμα του θανάτου της συμπατριώτισσάς μας Αρχοντούλας Φασάκη συνήλθε εκτάκτως και αποφάσισε : 1. Να εκφραστούν τα συλλυπητήρια στην οικογένεια .

2. Να παραστεί το Διοικητικό Συμβούλιο στην εξόδιο ακολουθία .

3. Αντί στεφάνου να δοθεί το ποσό στο Δημοτικό Σχ. Ολύμπου - Διαφανίου .

4. Να εκφωνηθεί επικήδειος και να δημοσιευτεί στη Φωνή της Ολύμπου .

Θεία μου, ας είναι ελαφρύ το χώμα της Απτικής Γής που θα σε σκεπάσει και δώσει και ένα γλυκό φίλι στη μάνα μου .

**Για το Δ.Σ.
Ανδρέας Ν. Φασάκης**

Στον αδικοχαμένο μας Νίκια Βασ. Χαλκί

- Απίστευτο Νίκια μου, πως ήλθαν τα σαράντα κι αν είσαι αλλού αγόρι μου, θα είσαι 'δω για πάντα .

- Μας φάνεται σαν φέματα πως είσαι μακριά μας και να 'έρες πως μαύρισες παιδί μου την καρδιά μας .

- Τ' αδελφία σου δακρύζουνε όταν μιλούν για σένα και είναι τόσο μακριά παιδί μου εις τα ξένα .

- Οι συγγενείς και οι φίλοι σου είναι σοκαρισμένοι, που χάθηκε τόσο ξαφνικά και είναι πικραμένοι.

- Άφορεσ την κορούλα σου για μου χωρίς πατέρα, μα έχει μια δυναμική και άξια μητέρα.

- Είναι μεγάλος ο καημός που έφυγες μακριά μας, μα η μηρή μας εγγονή είν' η παρηγοριά μας.

- Του πάππου σου και της γιαγιάς θα 'σαι η συντροφή τους και θα σε σφίξουνε κι δυο, μέσα στην αγκαλιά τους.

- Εσύ ήσουν η παρέα μας και η παρηγοριά μας, μα πως τα εκατάφερες και 'φυγες 'πο κοντά μας.

- Κάθε λεπτό κάθε στιγμή σε καρτερούμες ακόμα, μα βιάστηκες αγόρι μου να μπεις μέσα στο χώμα.

- Δεν το πιεύων αγόρι μου πως είσαι μεσ' το χώμα και γω με τον πατέρα σου σε καρτερούμες ακόμα.

- Μοίρα τον χτύπησες σκληρά μας έφυγε για πάντα, μα θα 'σαι δίπλα στο Χριστό και στη δεξιά του βάντα.

- Δεν έπρεπε αγόρι μου μόνους να μας αφήσεις, ήσουν νεότατο παιδί και έπρεπε να ζήσεις.

- Με τη γιαγιά τη Φωτεινή και τον παππού το Γιάννη, θα 'σαι μαζί τους μα η πληγή σ' εμάς δεν θένα (υ)γιάνει.

**Οι τεθλιμένοι γονείς σου Βασίλης και Φωτεινή Χαλκί,
Η γυναίκα σου, η κόρη σου και τα αδέλφια σου**

ΑΝΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΒΑΣΙΛΑΡΑΚΗ

Για εργασίες Αγίου Παντελεήμονα Σαρίας

Κοντονικόλα Άννα	50
Τσαπτανάκης Κων/νος και Μαρία	50
Κοντονικόλα - Αντιψιάρη Αρχοντούλα	50
Ορφανός Νικόλαος του Ιωάννη	50
Αβδέλλης Μηνάς του Μιχαήλ	50
Δράκος Κομνηνός του Νικολάου	50
Χαλκίας Μιχαήλ του Γεωργίου	50
Βασιλάρακης Γεώργιος του Κωνσταντί	50
Πολίτης Νικίας	50
Χατζηντωνίου Μαρία	50
Κοντονικόλας Μηνάς του Ηλία	100
Βασιλάρακης Νικόλαος του Αντωνίου	100
Χηράκη Ειρήνη του Νικολάου	40
Καλλιόπη Ν. Ορφανού - Μιχαήλ	100
Φαρμακίδη - Ζερβού Ευγενία	50
Γραίγος Ιωάννης	50
Μαρία Εμμανουήλ Βασιλαράκη	50
Γεώργιος Εμμανουήλ Βασιλαράκης	50
Σύνολο	1040
παπα-Γιάννης Διακογεωργίου	

Στην πολυαγαπημένη μας μητέρα και γιαγιά Μαρίνα Β. Νικολάτου.

Ζαν ήλιος εβασιλεύεις που φέρνει το σκοτάδι, σκαλι - σκαλι κατεβηκες μανούλα μου στον Άδη. Κοιμηθηκες πολύ βαθιά γιατί 'σουν κουρασμένη κι απ' την αφρώστα τη βαριά πολύ εξαντλημένη. Ο χάροντας μας άνοιξε μία πληγή ακόμα κι επήρε σε μανούλα μου να κείτεσαι στο χώμα. Αφορες τον πατέρα μας χωρίς τη συντροφιά σου και κάθε μέρα λέει το με πόνο τ' όνομά σου.

Για μια οιλόκληρη ζωή ήσουν το στήριγμά του, έψυχες και του μαύρισες για πάντα την καρδιά του. Είχες μανούλα μου καρδιά γεμάτη καλοσύνη, που μόνο αγάπη ήξερε σε όλους μας να δίνει. Πονούσες μας δεν έκανες παράπονο κανένα, όμως κι εμείς πονούσαμε μάζι με σένα. Θα 'θελα έστω μια φορά την πόρτα σου ν' ανοίξει ως άνω της μορφή και πάλι σε όλη μας την αρχιμαρτίνη. Σήκω μανούλα μου γιλικιά να 'ρθεις πάλι στο σπίτι, φέρε τη θεία μας μαζί γιατί κι αυτή μας λείπει. Αν είν' και σημίγουν οι ψυχές πολλούς θε 'ν' ανταμώσεις και σ' έναν - έναν χωριστά χαιρετισμούς να δώσεις. -Στου παραδείσου την αυλή δεν είμαι μοναχή μου, βρήκα και έχω συντροφιά πάλι την αδερφή μου. Δυο χρόνια ξεχωρίσατε αδέρφια αγαπημένα, τώρα θα κουβεντιάζετε όλα τα περασμένα. Φώναξε στην παρέα σας τη θεία τη Μαρία, τ' ανιψία και τ' αδέρφια σου που πουλήθηκε σε αυτήν. Μες στην καρδιά μας πολλά μαζί με την ΕΥΧΗ σου και στο μαυλό μας ζωντανή θα 'ναι η ΘΥΜΗΣ σου. Μας λείπεις πολύ τα παιδιά και τα εγγόνια σου.

Στον πολυαγαπημένο μας παπού, ΑΝΤΩΝΙΟ Β. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

- Πώς την αρχή να κάνουμε να πούμε λίγα λόγια, αγαπημένες μας παπού, για σένα μοιρολόγια.

- Από μικρά σε νοιώσαμε παπούόλη σα πατέρα και θα 'ναι δύσκολη για μας του χρόνου η κάθε μέρα.

- Ό,τι 'χαμέ από μικρά ήταν δικά σου δύρα κι ο δικό

Διεθνής Πανεπιστημιακή διάκριση στον συμπατριώτη μας ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΜΗΝΑ ΑΛ. ΑΛΕΞΙΑΔΗ

Το Πανεπιστήμιο Βουκουρεστίου απένειψε σημαντική Τιμητική Διάκριση στον συμπατριώτη μας από την Κάρπαθο κ. **Μηνά Αλ. Αλεξιάδη**, Ομότιμο Καθηγητή Λαογραφίας, στο Τμήμα Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και Πρόεδρο του Πολιτιστικού Ιδρύματος Δωδεκανήσου "Κλεόβουλος ο Λίνδιος". Συγκεκριμένα, η Κοσμήτεια της Σχολής Ξένων Γλωσσών και Λογοτεχνιών, μετά από εισήγηση του Κοσμήτορος - Καθηγητή κ. **Liviu Franga** απένειψε τον τίτλο του Επιτίμου Μέλους (Καθηγητή) του Τμήματος Κλασικής Φιλολογίας και Νεοελληνικών Σπουδών, για το σύνολο του διδακτικού και επιστημονικού του έργου. Η σχετική συνεδρία της Τιμητικής Απονομής έγινε στις 24 Οκτωβρίου 2016. Σημειώνουμε ότι στο Τμήμα αυτό του Πανεπιστημίου Βουκουρεστίου διδάσκονται τα Ελληνικά Γράμματα από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα και τα μαθήματα παρακολουθούν πολλοί Έλληνες και ξένοι φοιτητές. Διευθυντής Ελληνικών Σπουδών στο Τμήμα αυτό είναι ο γνωστός Ρουμάνος Καθηγητής κ. **Tudor Dinu**.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΒΛΑΒΩΝ ΣΤΟ ΜΟΛΟ ΤΟΥ ΔΙΑΦΑΝΙΟΥ ΚΑΡΠΑΘΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
Του Ηλία Γ. Ζωγραφίδη,
Αντιπεριφερειάρχη
Κοινωνικής Μέριμνας
Νοτίου Αιγαίου.

ΠΡΟΣ

Το Λιμενικό Ταμείο
Νότιας Δωδεκανήσου,
όπως νομίμως εκπροσωπείται.

Ρόδος, 26.1.2017

Αξιότιμοι κύριοι,

Πληροφορήθηκα ότι από τον καλό συμπατριώτη και φίλο μου, κ. Νικόλαο Χαρτοφύλακα του Βασιλείου, ότι το μουράγιο του χωριού Διαφανίου Καρπάθου ("ο μόλος" όπως τον αποκαλούμε οι Διαφανιώτες) υπέστη σοβαρότατες βλάβες από τον ισχυρότατο νοτιοανατολικό άνεμο που έπνευσε στην περιοχή της βορειοανατολικής Καρπάθου, προχθές, 24.1.2017. Ο μόλος στην ουσία διαλύθηκε, όπως αποτυπώνεται ανάγλυφα και στις επισυναπτόμενες στον παρόν έγγραφο μου φωτογραφίες.

Είναι γνωστό ότι ο μόλος είναι το σήμα κατεύθεν του Διαφανίου. Έχει τεράστια πρακτική, οικονομική, τουριστική, αλλά και συναισθηματική αξία για τους κατοίκους του χωριού του Διαφανίου και της Ολύμπου Καρπάθου. Εκεί προσδένουν τα περισσότερα φαροκάκια, καθώς και τα τουριστικά ημερόπλοια που μεταφέρουν τουρίστες που θέλουν να επισκεφθούν την Όλυμπο και το Διαφάνι.

Κάθε ημέρα που ο μόλος θα παραμένει έτσι,

θα αποτελεί μία ακόμη ημέρα εγκατάλειψης του Διαφανίου στην τύχη του.

Παρακαλώ θερμά όπως όχι όσο το δυνατό συντομότερα, αλλά ΑΜΕΣΩΣ προβείτε σε όλες τις απαραίτητες διαδικασίες και ενέργειες προκειμένου να αποκατασταθούν κατά τα πορίσματα της επιστήμης και της τέχνης οι βλάβες στο μόλο του Διαφανίου με τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι πλέον τόσο ενισχυμένος που ποτέ ξανά δεν θα ξανακινδυνεύσει να υποστεί την παραμικρή βλάβη. Φροντίστε παρακαλώ επίσης να προβαίνετε στη συντήρηση του όποτε πρέπει για να μην ξαναφθάσει στα χάλια που βρίσκεται σήμερα και που βρίσκοταν και προ της ολοσχερούς καταστροφής που υπέστη.

Τρέφω την ελπίδα ότι θα αντιληφθείτε αμέσως το μέγεθος και τη σημασία του προβλήματος και χωρίς γραφειοκρατικές αγκυλώσεις θα παράσχετε τη λύση. Τις προηγούμενες ημέρες η Κάρπαθος και η Ρόδος, αλλά και τα νησιά της Κάσου, της Χάλκης, της Σύμης, της Τήρου και της Μεγίστης που συναλλάσσονται αντιστοίχως με την Κάρπαθο και τη Ρόδο υπέστησαν με την ΣΥΜΦΩΝΗ ψήφο ΟΛΩΝ των Δωδεκανήσων βουλευτών ένα ΒΑΡΥΤΑΤΟ ΠΛΗΓΜΑ στην υπόθεση του Φ Π Α.

Τότε όλοι τοπικά μιλούσαμε για το κακό αθηνοκεντρικό κράτος που δεν το νοιάζει για τα νησιά μας. Ιδού, λοιπόν, πεδίον δόξης λαμπρόν να αποδείξετε τα αυτονότητα.

Με εκτίμηση,
Ηλίας Γ. Ζωγραφίδης
Αντιπεριφερειάρχης Κοινωνικής Μέριμνας
Νοτίου Αιγαίου

Η κεντρική πόρτα της Παναγίας μας

Τοποθετήθηκε η κεντρική πόρτα του Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ολύμπου, την παραμονή των Χριστουγέννων, η πόρτα που υπήρχε ήταν έργο του αειμνηστού Γεωργίου Μηνά Πρεάρη πριν από 35 χρόνια.

Ο αειμνηστος Πρεάρης διενήργησε ένα περιορισμένο έρανο και συγκέντρωσε ορισμένα χρήματα και αγόρασε τα ξύλα και η κατασκευή και η τοποθέτηση ήταν προσφορά δική του, γιατί πριν από αυτή την πόρτα υπήρχε μια μεταλλική κατασκευή που είχε τοποθετήσει ο αειμνηστος Νικόλαος Σακελλάρης με χρήματα που είχαν συγκεντρώσει οι ομοχώριοι μας που ευρίσκονταν εκείνη την περίοδο στη δυτική Γερμανία. Εκείνη η πόρτα έπρεπε να αντικατασταθεί γιατί μια τέτοια μεταλλική κατασκευή δεν ταίριαζε με το πιο σοβαρό αρχαιολογικό μνημείο της περιοχής μας. Πάλι εμείς αντικαταστήσαμε την πόρτα αυτή γιατί άρχισε να φθείρεται στο κάτω μέρος.

Η καινούργια πόρτα είναι έργο του καλλιτέχνη μας μαραγκού-ξυλογλύππη Κωστή Τσαμπανάκη. Πράγματι είναι ένα έργο τέχνης που πιστεύω ότι δεν υπάρχει άλλο παρόμοιό του. Είναι ένα αξιόλογο και αξιοθαύμαστο έργο που ταιριάζει απόλυτα με όλο το οικοδόμημα και το ιερό μνημείο που είναι ο ναός μας. Την κατασκευή και όλη τη δαπάνη της πόρτας πλήρωσε η κυρία Μαρία, χήρα του αειμνηστού γιατρού Νίκου Κόνσολα. Άξιες αυτή η δωρεά να γίνει εις μνήμη του αγαπημένου μας Νίκου, να μας θυμίζει πάντα την λεβεντιά του, την καλοσύνη του και την αγάπη που είχε για το χωριό μας. Εμείς πάντα θα μνημονεύσουμε το όνομά του που είναι και γραμμένο πάνω στη δωρεά του και θα διαβάζουν όλοι οι επισκέπτες του ναού. Παράλληλα ευχόμαστε στη σύζυγο του να έχει πάντα βοήθεια την Παναγία μας και να είναι πάντα παρηγοριά της, να ζει να θυμάται και να τιμά τη μνήμη του αγαπημένου μας Νίκου και να χάρεται την οικογένεια της.

Παπα-Γιάννης Διακογεωργίου

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΙΔΗΣ Ο νέος Πρόεδρος του Οικονομικού Επιμετηρίου Δωδεκανήσου

Στις 11 Δεκεμβρίου 2016, η μέρα Κυριακή διεξήχθησαν οι εκλογές του Οικονομικού Επιμετηρήτη Ελλάδος για την ανάδειξη των νέων διοικήσεων σε κάθε Νομό της χώρας.

Στη Δωδεκάνησο έλαβαν μέρος τρεις συνδυασμοί. Το "ΑΙΓΑΙΟ, Ανεξάρτητο Οικονομολόγοι, Λογιστές και Φοροτεχνικοί", προσκείμενοι στην κεντροαριστερά. Η Δημοκρατική Κίνηση Οικονομολόγων (ΔΗ.ΚΙ.Ο), προσκείμενη στην κεντροδεξιά και η Δ.Π.Κ-Ο, παράταξη προσκείμενη στο Κ.Κ.Ε. Από τις εκλογές αυτές αναδείχθηκε πρώτη παράταξη η ΔΗ.ΚΙ.Ο με ποσοστό 52,47%, στην οποία ήταν επικεφαλής ο συμπατριώτη μας οικονομολόγος, Κωστής Γ. Ζωγραφίδης.

Ο Κωστής γεννήθηκε στη Ρόδο το έτος 1983. Είναι πιτυχιούχος του Τμήματος Οργάνωσης και Διοίκησης του Πανεπιστημίου Πειραιώς, κάτοχος του μεταπτυχιακού τίτλου Μ.Β.Α in Tourism, του ίδιου Πανεπιστημίου και είναι εξειδικευμένος στο Εργατικό και Ασφαλιστικό Δίκαιο.

Διατηρεί οργανωμένο γραφείο στη Ρόδο και είναι οικονομικό σύμβουλος μεγάλων τουριστικών επιχειρήσεων της Ρόδου και της Κω. Διετέλεσε αιρετό μέλος της διοίκησης του Οικονομικού Επιμετηρήτη Ελλάδος Δωδεκανήσου δυο τριετίες και είναι νυμφευμένος με την επίσης οικονομολόγο, λογιστές και φοροτεχνικού για να είναι οργανωμένος σε όλες τις βαθμίδες της διοίκησης του διάθρωσης.

Για το λόγο αυτού η εκλογή της Ζωγραφίδη και της παράταξής του είναι μια ξεχωριστή διάκριση για τον ίδιο, αφού τον εμπιστεύθηκαν οι συνάδελφοι του οικονομολόγοι, λογιστές και φοροτεχνικοί για να είναι αυτός ο νέος πρόεδρος του Ο.Ε. Δωδεκανήσου για τα τρία επόμενα χρόνια, αλλά παράλληλα.

Είναι αυτού της ημέρας ότι οι παραπάνω τιμήθηκαν από την Αδελφότητα στη Γενική Συνέλευση της 5/2/2017, σαν ελάχιστη τιμή και αναγνώριση για τους αγώνες τους και τις προσπάθειές τους, που έφθασαν εκεί που βρίσκονται σήμερα.

Είναι αυτού της ημέρας ότι οι παραπάνω τιμήθηκαν από την Αδελφότητα στη Γενική Συνέλευση της 5/2/2017, σαν ελάχιστη τιμή και αναγνώριση για τους αγώνες τους και τις προσπάθειές τους, που έφθασαν εκεί που βρίσκονται σήμερα.

Εκ μέρους του Δ.Σ. της "ΒΡΥΚΟΥΖ" Νίκος Γ. Αναστασιάδης

Διαθέσιμη η πρώτη αναμν